

OPUSCULA GRAECOLATINA

(Supplementa Musei Tusculani)

Edenda curavit Ivan Boserup

Vol. 5

A BYZANTINE ILIAD

The Text of *Par. Suppl. Gr. 926*

Edited with Critical Apparatus
Introduction and Indexes

by

Lars Nørgaard and Ole L. Smith

Museum Tusculanum
Copenhagen 1975

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ. ΑΠΑΡΧΕΙΟΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ

CONTENTS

Introduction	7
Abbreviations	19
Text	21
Indexes	63

Ex P (£3.60)

19.8.82

INTRODUCTION

THE TEXT

Not undeservedly the Hellenistic and Byzantine successors of the Homeric Iliad have never enjoyed any high reputation on account of their literary merits. This may be illustrated by the unanimous condemning verdicts on Hermoniacus by the editor Legrand and the literary critics K. Krumbacher and H.G. Beck¹⁾, but most impressively, however, by adducing the fact that the Greek translation of Benoît de Sainte-Maure's *Roman de Troie* has not been edited in its full extent till the present time - more than 100 years after the fragment published by Maurophrydes, and the admission of the otherwise indefatigable Wagner that he could not finish the transcription of the Τρωάδα as he found it in the famous *Codex Vindobonensis Theol. Gr. 244*²⁾.

It will soon be evident to any reader of the πόλεμος τῆς Τρωάδος of *Par. Suppl. Gr. 926* that the publication of this poem will not in any way contribute to heighten the estimation of the Byzantine inheritors of Homer, but beside the obvious need for an edition in view of the linguistic testimony it may bear to the period in question, this kind of poetry demands our attention because though not containing much intrinsic literary value of its own, it represents a stage in - and thus may elucidate - the evolution of themes which at that time enjoyed a widely propagated popularity. Compared to the interest exhibited in the field of the western medieval Iliadic tradition very little has been done concerning the same subject in the literature of the Greek Middle Ages. This is a fact which should make the study of the present poem more

-
- 1) K. Krumbacher, *Gesch. der byz. Lit.* 846; for Beck and Legrand cf. H.G. Beck, *Gesch. der byz. Volkslit.* 169.
 - 2) D.I. Maurophrydes, *Eclogae Mnemeion* 183 ff. (Athens 1866)
W. Wagner, *Carmina Graeca Medii Aevi XIII* (Leipzig 1874)
An edition has been announced by E. Jeffreys, cf. *Resumés des Communications du XIVe Congrès International des Etudes Byzantine* 179 f. (Bucarest 1971).

attractive, since we seem to deal with a work of exclusively Eastern origin. The following view on the sources of our poem, expressed by Ch. Astruc in his description of the MS, is commonly accepted³⁾: 'Cette narration métrique...est indépendante tant de l'Iliade de Constantin Hermoniacos que de la version grecque du Roman de Troie de Benoît de Sainte-Maure.... Elle n'a, a fortiori, rien de commun avec Darès, modèle de Benoît. Par rapport à Dictys, les divergences sont plus importantes que les coïncidences, ce qui exclut la possibilité d'emprunts directs. L'influence de sources occidentales n'apparaît pas, et l'ignorant auteur doit n'avoir utilisé, en les déformant largement, que des modèles grecs'. This independence, on the one side of Western models, on the other of the main stream of the Homeric tradition in the East, gives our poem a unique position and poses difficult questions concerning origin and exploitation of its themes. To these problems what follows is meant to serve as preliminary remarks⁴⁾.

The poem can be divided into three main sections, the first of which (1-779) relates the events before the Trojan war, the second (780-1138) the war itself, and the third (1139 ff.), as an epilogue in the traditional Byzantine manner, expressing the theme *οὐκ ἔστιν ἄλγεα* in the variation of the transitoriness of Achilles, described however with an imaginatory vividness, perhaps reflecting representations of the same motive in pictorial art, as e.g. the philosopher mourning at the corpse of Alexander in the catholicon of Barlaam at the Meteora.

By far the most significant of these is the first part, which might be titled *Song of Paris*. Like the Byzantine Achilleid this is essentially an exploitation of a Homeric hero in the framework of the Byzantine romance. But unlike the Byzantine Achilles the Paris of our *πόλεμος* is always recognisable as an elaboration of the classical figure. This in itself is significant: The use of Achilles in a medieval romance

3) *Bibliothèque Nationale, Département des manuscrits. Catalogue des manuscrits grecs. Troisième partie: Le supplément grec Tome III Nos 901-1371* par Charles Astruc & Marie-Louise Concasty, Paris, Bibliothèque Nationale 1960, 26-27.

Cf. also Beck, *op.cit.* 139 and L. Polites, *Hellenika* 22, 1969, 229.

4) For the basis of these considerations cf. our view of the text stated on p.9.

demanded the total transformation of the hero, but in the case of Paris the classical tradition already contained so many elements that almost seemed to call for his appearance in the romance⁵⁾.

Apart from the romance-setting (description of the court (4 ff.), a poor ecphrasis (50 ff.) on the palace of Priam) the poem starts by introducing themes well-known from the Trojan cyclus: The dream of Priam (24 ff.), the interpretation of the *μύρια* and the demand for the killing of the new-born child (74 ff.). Neither do the two attempts to save the child, the last by placing him in a tower (101 ff.) - a stock ornament like the description of it - need detain us. Only when the king and the queen realize that only one possibility remains open, we find a significant motive, whose provenance must be sought in another place: The method of exposition of the child described in 115 ff. is a clear reminiscence of the Moses episode in *Exodus* ch.2⁶⁾. As it will soon appear, we think, that several elements co-operated towards the fact, that the pattern of the Moses legend presented itself to be applicated on Paris by our author. The box with the child is washed ashore near Tarsos, opposite the island of Mitylene (124 ff.)⁷⁾, and found by a man named Selinios⁸⁾. On account of typological likeness a second *exemplum* at this point intermingled, that of the exposition and childhood of Cyrus,

5) Cf. the demonstration of Paris as 'der Märchenprinz' in the RE XVIII 3-4 col. 1486 ff., and the fact that the Homeric formulation of an Achilles, a Patroclus or a Hector has been augmented very little in later mythical poetry.

6) Cf. LXX *Exodus* 2-3 ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῦλον καὶ κατέχρυσεν αὐτὴν ἀσφαλτοκίτση καὶ ἐνέβαλεν εἰς αὐτήν - 115-6 of our poem. The fate of Archestratus, wife of Apollonius from Tyrus, travelling to Antiochia may be adduced as a parallel, but is evidently too different from our version to have served as a model, cf. especially 388 ff. Wagner.

7) The reading Mytilene must be correct in v.126, both names belong to the very vague geographical universe of the Byzantine romance, cf. Apollonius from Tyrus 626 and 418 Wagner.

8) Is this curious name arbitrarily chosen? And is it a coincidence, that Selinios' great predecessors in classical literature, Mithridates, the finder of Cyrus, and Faustulus have by their names been connected with a god?

ultimately to be traced back to the story as told by Herodotus I, 108ff.⁹⁾, but in the present arrangement the primary source may be the *Εὐνοίας ἱστορικὴ* by Constantine Manasses¹⁰⁾. These three themes, the classical Greek Paris, the Biblical Moses and the Persian Cyrus showed many likenesses, and were by our author - not without a certain skill - accordingly blended into the narrative of the Byzantine Paris. Beside the exposition, the story of Moses may have offered two other elements: First the etymology of Paris, which though a common Byzantine phenomenon and part of the classical Paris-legend here presents itself as almost identical to that of Moses (169 ~ *Exod.* 2, 10). Secondly, like Paris, Moses acted as a *judge*, taking the law in his own hand by killing the Egyptian (*Exod.* 2, 11 ff.). This *κρίτης*-motive does obviously not however, depend so much on Moses as on the Cyrus legend, of which the story of the boys' election of a king, the circumstances of the punishment and the address to the king formed an integral part (Manasses 757 ff. Bonn).

Relating the judgement (239 ff.), the recognition (299 ff.), Paris' second stay in Troy (322 ff.), his escape and shipwreck (408 ff.), which are the main episodes in the following action, our author has apparently not in every case succeeded in adjusting to his tale what seems to be material of a topical character. Thus in the scene where Priam has summoned Selinios (244 ff.), the latter for a few verses takes the part of the main character and is addressed by the king in a way not very appropriate to this story, but in a way which reminds of an intercourse of mutual reverence between a king and his obstinate vassal like the meeting on the Euphratean border between king Basileios and Digenes Akrites (Grottaferrata version book IV).

The same may be said to be the case with the attempt of the queen to

9) Cf. W. Aly, *Volksmärchen, Sage und Novelle bei Herodot und seine Zeitgenossen* 48. The other names of the herdsman finding Paris (Σ Α Γ 325b Erbse 'Ἀρχιδάας (corrupt?); Apollod. 3, 12, 5 'Ἀγέλαος) are so different from our Selinios that the latter appears as an innovation.

10) The story is in fact exactly the same, cf. Manasses (Bonn. ed) 724 ff. and especially 757 ff. for a condensed version of our poem's v. 189 ff.; Manasses' treatment of the Paris-legend is traditional.

bribe the archonts (343 ff.), the function and result of which do not emerge clearly from our text.

Paris' stay with the monks on the island (426 ff.)¹¹⁾, where Helen appears to live, marks a break in the Paris-action, and after an address to the reader (453 ff.), we are introduced to the second main character Helen, and the circumstances of her wedding to Menelaus (463-578). The most important variation in this episode is that Menelaus is presented as a poor man, no doubt to foreshadow in a more plausible way the arrival of a potential rival (cf. Menelaus' speech 522 ff.) and to explain the need of an oath.

Likewise the introduction of Paris to the court of Menelaus (613 ff.) and the description of the love-affair with Helen and the lovers' escape (661 ff.) in some places convey the impression that though these parts organically fit into the structure of the poem, they also carry the effect of something superimposed. This is most significant in the scene, where Helen plays the lyre and Paris after correcting her plays himself (654 ff.). The function of this is clearly to provoke Helen's feelings to such a degree, that action is inevitable (cf. 682 ἡ κόρη ἄρχῃν ἐποιήσεν), but in the present treatment this scene appears so unadapted as to suggest an almost mechanical borrowing from another poem presenting the same theme, e.g. the story of Apollonius from Tyros, where the fault of the princess and the following playing of Apollonius create the same result (188 ff. Wagner).

In spite of these somewhat rude adaptations the first part of the poem may be said to be fairly well structured: The fate of Paris predicted by the prophecy, which starts and ends the section, is the all-pervading theme, through repetitions never totally absent, and in the last scene carried to a dramatic climax by the tragic dilemma of Paris and Helen: The choice either to be killed by Menelaus or by the inhabitants of Troy (735 ff.). The end of the chapter brings the solution that the prophecy has become obsolete - this is part of the classical legend and

11) This is naturally a romantic addition, cf. Imberios and Margarona 571 ff. Kriaras.

must be the meaning of v. 775 ὁ χρόνος βοηθεῖ τα.

Another two repetitions contribute to make the first part a coherent narrative: In the first place the double shipwreck of Paris, and secondly and more important: The tragic role of the hero as self-appointed judge in the three main episodes acting as a catalyst of action. This is obviously the case at Tarsos and during his second imprisonment in the tower, but it may also - as indicated above - be said to be the case when Paris is 'judging' the fault in Helen's play.

The second part of the poem (780 ff.) has a fundamentally different character. By short passages in rapid succession the author unrolls a series of themes, all well-known from the classical myths, though sometimes in a disguise easily seen through: The catalogue of ships (786 ff.), Achilles' withdrawal from battle because of his love for Briseis/Chryseis (800 ff.), the plague and the redelivery (820 ff.), from 836 onwards an original transposition of the classical episode of Achilles' stay at Scyros at the court of King Lycomedes (cf. the γυναῖκεῖα ποῦχα and the detection by a sword 836 ff. and 850 ff.), next the fight between Menelaus and Paris (897 ff.) interrupted - as in the Homeric Iliad - by a very chivalrous teichoscopia (908 ff.), the killing of Hector (955 ff.), the killing of Achilles by the ambush of Paris and Deiphobus (965 ff.), the building of the horse and the capture of Troy (987 ff.), Pyrrhus' slaughtering of Priam and his family (1030 ff.), the funeral of Achilles (1080 ff.), and lastly the sacrifice of Priam and his daughters on the tomb of the hero, this time told more extensively.

Comparing this breathtaking list of an almost annalistic character with the first part of the poem two things seem remarkable: Paris and his fate, which was the dominating theme in part One has totally disappeared - he is now just a hero among others - and so has the free romantic elaboration of classical and other sources.

The above remarks should not be taken as an attempt to demonstrate that the second part is not an original part of the poem (i.e. that the poem as we have it is not the work of one poet) - the Paris-poem could not possibly end with Paris' and Helen's arrival at Troy - but merely

to suggest that our author handled his material in two ways: In the first part, which in its classical origins contained elements easily adapted to the romance-genre, the author displayed a certain originality blending various themes of classical provenance with topics of romance into a coherent whole. In the second, which did not contain these possibilities, he followed more traditional ways.

An effect of this hypothesis is that the character of the sources of our poem must appear most clearly in the last part. To this problem we possess some indications, which finally require to be considered:

As has been demonstrated our poem at various points show an affinity to the romance. This holds good both with regard to greater themes as to formulaic verses¹²⁾. But in three passages in part Two identity of material extends beyond what has been called 'des mêmes matériaux linguistiques', which do not allow any conclusion of dependence¹³⁾. The most conspicuous of these is the catalogue of ships 780-86, which show a clear relation to 1760-66 of the extended version of the Byzantine Achilleid transmitted by the Naples MS¹⁴⁾. In that place the verses are obviously interpolated, as Hesseling has argued, and the conclusion seems to be with regard to our poem, that both the πόλεμος and the spurious end of the Naples Achilleid go back to a common source not yet discovered¹⁵⁾. Another clue is the demonstration by Hesseling, that the interpolated verses of the Achilleid in several places, among these the catalogue of ships, reproduce verses from Constantine Manasses¹⁶⁾.

12) Besides what has been mentioned, the education of Paris 165 ff. - Achilleid 83 ff. Formulaic verses are legion e.g. Florios and Platziatflora (Wagner) 974 - our poem 295; Florios 1535 - our poem 275 etc. Cf. generally M. and E. Jeffreys, Byzantion XLI, 1971, 122 ff.

13) Wartenberg apud Hesseling, Achill. 14.

14) Neap. Cod. Gr. III B.27 (251). Cf. Ch. Astruc, *op.cit.* for the other passages.

15) Hesseling *op.cit.* 16, besides Astruc, *op.cit.* and Beck, *op.cit.* 139.

16) Hesseling, *op.cit.* 141; Manasses (Bonn-ed.) 1231 - Achilleid 1766 - our poem 787.

This may be combined with the above suggestion that the author of our poem also in the first part used and elaborated material from Manasses, a fact which thus indicates a subject that may prove rewarding to the investigation of this poem: The tradition of the Byzantine chroniclers.

THE MANUSCRIPT

The πόλεμος τῆς Τρωάδος has been transmitted in the *codex unicus* Paris, Bibliothèque Nationale Suppl.gr.926. A full codicological description can be found in *Bibliothèque Nationale, Département des manuscrits. Catalogue des manuscrits grecs. Troisième partie: Le supplément grec Tome III N°s 901-1371* par Charles Astruc & Marie-Louise Concasty, Paris, Bibliothèque Nationale 1960, 26-27.

From this description by M.Astruc we give the following summary:

Par.Suppl.gr. 926 is a paper MS of the 16th century, measuring 213 x 152 mm and written with 23 lines to a page. The date of the MS can be inferred from the watermarks which belong to the type *chapeau* with *contremarque* V, cf. Briquet nos.3452-3516.

M.Astruc further informs us that this MS together with *Par.Suppl.gr.* 1043, once made up a single volume in the Saibante collection (cf. *Catalogue des manuscrits provenant des Collections Saibante et Gianfilippi*, Paris 1842, n° 352).

THE EDITION

Since our poem is only carried by the MS *Par.Suppl.gr.* 926, and since in spite of obvious soloecisms and lacunae we do not presume that the text as reproduced by the MS deviates essentially and by any complicated transmission (that might explain its shortcomings) from the intention of its author, we have tried to present a text as close to the MS as possible. This has not always been practicable; the orthography of the MS is extremely erratic, and the scribe commits almost every imaginable kind of error. It goes without saying that as a rule we have removed errors due to iotacism without mentioning the MS readings in the apparatus. Where there is reasonable doubt as to the preferable spelling, we have kept the reading of the MS. Since there does not exist any generally accepted convention of the use of diacritical signs in vulgar Byzantine texts, we have followed the principles used in classical texts with an exception as to accent: In cases where the accent of the verse (the ictus) deviates from the classical accent, but corresponds to that of Modern Greek, we have generally kept the latter.

Concerning the *nu ephelkustikon* we follow the MS except where misapprehension may arise. To leave no ambiguity as to the reading of the MS, the deletion or addition of a *nu ephelkustikon* is stated in the apparatus except that we have normalized where the MS fluctuates between τόν/τό (masc./neut.acc.sg.).

As a rule we have endeavoured to follow the MS whenever the forms given could be defended on linguistic grounds; but we have not found it necessary to overloaden the apparatus with the numerous cases of double consonant for single and vice versa, substitution o/w and the like.

In apostrophizing we have followed the principle used by other editors of vulgar texts (e.g. Krawczynski, ed. *Poulologos*, Berlin 1960, 24) that the verbal forms should not be affected; thus we generally write v' ἀφηνῆδῶ etc. instead of vā 'φηνῆδῶ.

The statement of W.Wagner in the Prolegomena to his edition of Apollonius from Tyros (*Texts*, p.XVII) holds good with regard to our poem, too:

conjectures and emendations in this kind of poetry are of a bolder nature than would be permitted in compositions less corrupt.

Our corrections may be said to fall into two categories: When the text for linguistical reasons does not make sense, we have ventured a conjecture (as e.g.v.597); secondly we have emended the verses where the metre is obviously wrong, that is, verses with a deficit of syllables, (e.g.v. 752), since we naturally do not dare to censure the licenses which seemed allowed in Byzantine vulgar poetry, whose political verse often contains more than fifteen syllables.

Where we have inserted supplements of our own to mend the metre we have indicated the additions in the apparatus; the deletions have not been marked in the text, but the deleted words and lines have been placed in the apparatus. Since our text has not been treated before except for a few words in Hesselning's ed. of the *Achilleid*, the critical work on the text accounted for in our apparatus is our own and consequently we have not found it necessary to give the authors' names with every emendation or supplement; the few emendations proposed by Hesselning, *op.cit.* have of course been marked with his name.

As the last point a word should be said about the summaries written in red ink. Some of these summaries are in prose and some are in verse. This type of summary is found in other Byzantine verse romances, e.g. *Kallimachos and Chrysorrhoe* (cf. Pichard p. XXXIII); it is not clear whether such summaries go back to the original or whether they are later additions. We have printed them in different typography where they are found in the MS. Some of them do seem to be original parts of the poem, cf. the apparatus on 238-39 and 274-75; there must have been a good deal more in the exemplar of our MS since room has been left for them by the scribe on ff.9vff. Obviously he did not finish his manuscript; in many cases the initials of the sections (which were to be written in red ink) have not been entered. We have supplied these initials where missing and have also noted in the apparatus the extent of the blank space left for the summaries. On f.15r the page has been left blank except for two lines; it is not easy to see what may have induced the scribe to leave so much room;

it is out of the question that a summary could have taken up so much room (the longest summary extant is of 4 lines). Nothing seems to be missing; the description of Helen's beauty could hardly have been that longwinded.

THE INDEXES

In the first Index we have registered words and forms not found in Liddell-Scott-Jones, *A Greek-English Lexicon*, Oxford 1940.

We wish to thank the Bibliothèque Nationale, Paris, for permission to publish the text of *Par. Suppl. gr. 926*. Our thanks are also due to Charles Astruc for his help in matters relating to the MS. For their help at various stages of our work we would like to express our sincere gratitude to Sten Ebbesen (Copenhagen), Stamatis Giannoulos (Copenhagen), and Bjarne Schartau (Odense).

University of Aarhus
January, 1975

Lars Nørgaard
Ole L. Smith

ABBREVIATIONS

- P = *Parisinus, Suppl. graec. 926.*
- Andr.*Etym. Lex.* = Ν.Π. Ἀνδριώτης, Ἑτυμολογικὸ Λεξικὸ τῆς κοινῆς Νεοελληνικῆς, Θεσσαλονίκη 1971.
- Dimitr. *Lex.* = Δ. Δημητράκου, Μέγα Λεξικὸν ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, Ἀθῆναι 1953.
- Du Cange = Du Cange, *Glossarium ad scriptores Mediae et Infimae Graecitatis*, Lyon 1688.
- Hesseling, *Ach.* = D.C.Hesseling, *L'Achilléide byzantine*, Verhandelingen der k.Akad. van Wetenschappen te Amsterdam, Afd. Letterkunde N.R.19,3, Amsterdam 1919.
- Kriaras, *Lex.* = Ε.Κριαρᾶς, Λεξικὸ τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς δημώδους γραμματείας I-II, Θεσσαλονίκη 1963-1971.
- Kriaras, *Myth.* = Ε.Κριαρᾶς, Βυζαντινὰ ἱστορικὰ μυθιστορήματα, Ἀθῆναι 1953.
- Lambert, *Lib.* = J.A.Lambert, *Le Roman de Libistros et Rhodamné*, Verhandelingen der k. Akad. van Wetenschappen te Amsterdam, Afd. Letterkunde N.R.35, Amsterdam 1935.
- Lambros, *Coll.Rom.* = *Collection de Romans grecs ... publiés ... par* S.P.Lambros, Paris 1880.

- Pichard, *Call.* = *Le Roman de Callimaque et de Chrysorrhoe*. Texte établi et traduit par M.Pichard, Paris 1956.
- Trapp, *Dig.* = Erich Trapp, *Digenes Akrites, Synoptische Ausgabe der ältesten Versionen*, Wiener byzantinistische Studien VIII, Wien 1971
- Triant. *Lehw.* = M.Triantaphyllidis, *Die Lehnwörter der mittelgriechischen Vulgärlitteratur*, Strassburg 1909.
- Wagner, *Texts* = W.Wagner, *Medieval Greek Texts*, London 1870.
- Xanth., *gl.* = S.Xanthudides, *Erotokritos*, glossary pp.477-744, Heraclion 1915.

T E X T

f.1r

Διήγησις

γενναμένη ἐν Τροίᾳ ἅπας ὁ ἀφανισμὸς ἐνθε ἐγίνη

ἄρξομαι διηγήματα, τὰ τῆς Τρωάδος πάθη,
ἄρξομαι διηγήσομαι τὰ γέγονεν εἰς Τροίαν,
τὰ ξένα καὶ παράδοξα καὶ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα.
ὁ βασιλεὺς ὁ Πρίαμος, ὁ θαυμαστὸς ἐκεῖνος,
5 ὁ δυνατὸς καὶ ἰσχυρὸς, ὁ πλούσιος καὶ μέγας,
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀρχηγὸς καὶ βασιλεὺς εἰς πάντας,
εἶχεν ἀνδρείαν ἐπαινετὴν καὶ παρρησιάν καὶ δόξαν.
υἱοὺς πολλοὺς ἐποίησεν, ὥπερ Ὅμηρος γράφει,
εἶχεν ἡ Τροία ἔσωθεν ἀρχοντας ἐπηρμένους,
10 εὐγενικοὺς καὶ πλούσιους καὶ θαυμαστοὺς, μεγάλους,
τίς δυνήθῃ, τίς νὰ εἰπῇ, καὶ νοὺς νὰ ἀναβάσῃ,
ἢ γλῶσσα νὰ ἐλέξεται καὶ χεῖρα νὰ συγγράψῃ
τὰ ξένα, τὰ παράδοξα, τὰ γέγονεν εἰς Τροίαν.
εἶχεν γυνὴν παράξενον ὁ βασιλεὺς τῆς Τροίας,

f.1v 15 εὐμόρφη, πανεξαίρετον, εὐγενικὴν καὶ ὡραίαν./
τὸ κάλλος ὑπερέβαινε τὴν Ἀφροδίτην, τ' ἄστρον,
τὸν ἥλιον ἀντέφεγγε τ' ἄστρα καὶ τὴν σελήνην,
ἀρμόζει ταῦτα τὸ ἐπαινος εἰς αὐτὴν τὴν ὡραίαν.
ἄρχω νὰ διηγήσομαι τὰ ἐμπροσθεν τοῦ λόγου.
20 τετραμνηαῖον ἔγκυος ἡ ἐξαίρετος ἐκείνη
ὑπάρχει εἰς τὰ βασίλεια ἡ γυνὴ τοῦ βασιλέως.

ὄνειρον ὃν εἶδεν ὁ βασιλεὺς Πρίαμος
διὰ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα.

εἶδε καθ' ὕπνον ὁ βασιλεὺς ὄνειρον φαντασμάτων,
25 εἶδε καθ' ὕπνον ὁ Πρίαμος - αἰσχύνομαι νὰ γράφω -

Tit. ἀρχὴ τῆς Τρωάδος // 11 τίς¹) τίς Hesseling, Ach. 14 /
ἀναβάσθῃ Hesseling, Ach. 14 // 17 ἀντέφεγγε τ' Hesseling
Ach. 14 ἀντεφέγγαιας P // 20 ἔγκυος P //

ἀπὸ τῆς μήτρας γυναικὸς ταύτης τῆς βασιλίσης
ἐξῆλθεν ἔϋλον δαυλίο ὡς ἀνθρακιᾶς μεγάλης,
καὶ ἀνεμοταράχισμα ἤπαιρε τὰς λαμπρίδας,
καὶ ἐνθεν κατεπύριζεν τὰ ἐνδον τῆς Τρωάδος.
30 ἔξυπνος γὰρ ὁ βασιλεὺς εἰς λογισμὸν ἐσέβη
καὶ πάσχει καὶ διχοτομεῖ τοῦ ὀνείρατος τὴν προᾶξιν.
πῶς νὰ τὸ ἰδῇ, πῶς νὰ τὸ πῇ, πῶς νὰ τὸ φανερώσῃ;
ἀλλ' ὅμως πάλιν δεύτερον εἶδεν τὴ φαντασία.
ὁ λογισμός του πάσχει τον, ἵνα τὸ φανερώσῃ
f.2r 35 ποσῶς οὐδὲν τὸ δέχεται ἵνα τὸ ὑπο/μένῃ.
γίνεται τόσον σιγὴ πλῆθις καὶ ἀσθένεια μεγάλη,
πῶς τὸ κρατεῖ ὁ βασιλεὺς καὶ οὐδὲν τὸ φανερώνει;
μετὰ τοῦ λογισμουμαχεῖν καὶ τοῦ στενοχωρεῖσθαι
ἦλθεν ἡ τρίτη φαντασίᾳ τοῦ ὀνείρατος ἐκείνου,
40 καὶ πάλι ὥσπερ πρότερον τοιαῦτα τὸν ἐφάνη,
τοιαῦτα τὸν ἐφάνταξεν τὸν Πριάμον βασιλέα.
δίδει βουλὴν καθ' ἑαυτοῦ ἵνα τὸ φανερώσῃ
νὰ τὸ δηλήσῃ εἰς ἄρχοντας τοῦ ὀνείρατος τὴν προᾶξιν.

ἐμήνυσε ὁ βασιλεὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς Τροίας
45 νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνειρον τὴν τρίτον φαντασίᾳ.

μηνᾶ πρὸς πάντας ἄρχοντας καὶ πάντας φιλοσόφους,
ἵνα ἔλθουν, νὰ συναθροισθοῦν εἰς τὸ παλάτι μέσα.
καὶ ὡς κέλευσιν βασιλικὴν πάντες συναθροισθέντες
ὁ κάθε εἰς ἐκάθισεν ὡς ἐπρεπεν ἀξίως.
50 τοῦ παλατιοῦ τὴν παρρησιάν τίς δύναται νὰ γράψῃ;
μετὰ μουσίων καὶ σαρδοῦ ἦτον ὁ πάτος ὅλος,
μὲ θρόνους ἀξιόλογους, ζαφροξομπλισμένους,
f.2v καὶ παραθύρια χρυσά, μὲ ἀργυροὺς κοσ/μῆτας.
ὁ θρόνος μέγας θαυμαστός τοῦ βασιλέως Πριάμου
55 ψηλὸς ἀπ' ὅλους εὐμορφος σαρδωνυχογλυπταίος.
πέντε πουλιά ἐπέτουντα ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον
ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθητον Πριάμος βασιλεὺς τε.

29 ἔνδο P // 31 διχοτομοῖν P // 55 σαρχονοιδωγλυπταίος P //

νὰ ἔλεγε ὡς ζωντανὰ καθολικὰ ὑπάρχουν,
τρέχουσιν ἐκ τοῦ στόματος ἐκείνων τῶν πουλίων
60 νερὸ καὶ ἀποδίδουσιν εἰς ἀργυρὲς λεκάνες.
ἀγάλματα πανέγλυπτα γύρον τοῦ παλατιοῦ
τὸ μὲν νὰ παίξῃ μουσικόν, τὸ δὲ νὰ παίξῃ λύραν
ἄλλο νὰ παίξῃ ἐντεχνον καλάμιν μετὰ πόδου.
φωνὲς ἔστησε ὡς σαρκὸς νὰ ἔλεγε ὅτ' ἦταν.
65 καὶ μέσα κάθετον ὁ βασιλεὺς εἰς θρόνον ἐπηρμένον,
καὶ γύρωθεν οἱ ἄρχοντες μετὰ μεγάλης δόξης.

λόγους περὶ τοῦ ἀνήγγειλε ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς
ἄρχοντας

περὶ τοῦ ὀνείρατος ὅπερ εἶδε.

ἔρχεται διηγήσεται ὁ βασιλεὺς τὸ πρᾶγμα, ἄρχεται
70 ἄρχεται διηγήσεται τοῦ ὀνείρατος ἐκείνου,
ἄρχεται τοῦ ὀνείρατος, λέγει τὴν φαντασίαν,
f.3r δηλώνει πρὸς τοὺς ἄρχοντας, / ἀληθῶς τὸ φανερώνει
τοῦ μυστηρίου τοῦ φρικτοῦ τῆς φαντασιᾶς ἐκείνης.
ἔξινίζονται οἱ ἄρχοντες, μεγάλως ἀποροῦσιν,
75 οἱ φιλόσοφοι σκώπτονται, ἔξαποροῦν τὸ πρᾶγμα.
ὅμως εὐρίσκουν εἰς αἵματιάν, τὸν βασιλεῆ δηλώνουν;
τὸ βρέφος τὸ γεγεννηθὲν ἐκ τῆς ἡμῶν δεσποίνης,
ὅταν τὸ βρέφος ἐξελθῇ ἐκ τῆς αὐτῆς κοιλιάς,
πάραιτα θάνατον λάβῃ τὸ ὑήπιον ἐκεῖνο
80 διότι οἱ μάνται λέγουν το, οἱ ἀστέρες μαρτυροῦν το.
ἐκ τοῦ νηπίου τοῦ τεχθὲν ἡ Τροία θανατοῦται.
ἔστησαν, ἐπεγράψαν οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι
τὸ νήπιον τὸ γεννηθὲν λάβῃ τὸ τοῦ θανάτου,
μήπως ἡ Τροία παρ' αὐτοῦ ἀφανισμὸν ἐκλάβῃ.
85 ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐγγικεν, ἔτεκεν τὸ παιδίον,
ἀντὶ χαρᾶς καὶ ἡδονῆς καὶ σκιρτησμοὺς μεγάλους
δάκρυα, λύπας, στεναγμοὺς ἀνάμεσον τῶν δύο.
f.3v καὶ τοῦ νηπίου θάνατον οὐ θέλουσι νὰ / γένῃ,
74 μικροῦ τε καὶ μεγάλου post ἄρχοντες P // 76 εἰς αἵματιάν)
οἶσαι μανδύαν P // 79 λαβεῖν P

ἡ δέσποινα οὐδὲ ποσῶς ὅτι νὰ τὸ θελήσῃ.

90 ἀντιλογοῦν οἱ λόγοι τους, δὲν θέλουν νὰ το ποίσουν.
ὡς εἶδασιν οἱ ἄρχοντες, πάντες οἱ φιλοσόφοι,
τὸν βασιλέα δικάζονται μετὰ μεγάλου θράσους,
καὶ τολμηρά, δριμυστικά τὸν βασιλέα λαλοῦσιν·

λόγος τῶν ἀρχόντων τῆς Τροίας ὄνπερ εἶπον
95 τὸν βασιλέα Πρίαμον.

δέσποτα, αὐθέντη, βασιλεὺς τῆς Τροίας πάσης χώρας,
πρέπον ἐστὶν καὶ ἀρμόδιον θάνατον τοῦ νηπίου,
τὸ βρέφος θάνατον λάβῃ παρὰ τὴν πᾶσαν Τροίαν.
μὴ φεύγῃς λόγον (***) καὶ τὴν ἐπίγραφίν σου,
100 καὶ τὸ ἐσυνετάγηκες, μηδὲν τὸ ἀντιλογίσης.
ὡς εἶδε γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα Πριάμου,
ἀρχέζει, κτίζει, πολεμεῖ μετὰ ἐξόμπλου πύργου,
μέγαν πολὺ, καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἀφίρῳ ὑπάρχων.
ἀπὸ σαμνηροσάρδιον ἦτον ἐξομπλισμένος,
105 δίχως ἀπάνοιξιν ποθὲν καὶ δίχου θυροπόρτιν.
ἦτον καὶ δωδεκάγωνος μὲ ζῳδία πολλάκις,
f.4r ἀπάνω δὲ / εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ θαυμαστοῦ τοῦ πύργου
εἶχεν παράξενα γλυπτὰ θαμνάσματα μεγάλα.
μέσον τὸ βρέφος βούλεται νὰ βάλῃ ν' ἀποκλείσῃ.
110 ὡς ἔμαθαν οἱ ἄρχοντες βουλήν τοῦ βασιλέως,
ὀρμεῖ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ στὸν Πρίαμον ἀπάνω,
καὶ δικαστήριν ἐποικαν ἀπάνω στὸ παλάτιν.
ὡς εἶδεν γὰρ ὁ βασιλεὺς μετὰ βασίλισσάν του,
ὅτι οὐ δύνανται ποσῶς τὸ βρέφος νὰ γλυτώσουν,
115 ποιοῦσιν σεντουκόπουλον μετὰ βρασμοῦ τῆς πίσης.
μέσον τὸ νήπιον βάνουσιν, στήν θάλασσαν τὸ ρίπτουν
ἐν παρρησίᾳ εἰς τὸν γιαλὸν καὶ φανερά στοὺς πάντας.
πόσα βρουχίσματα ἐποικε ἡ δέσποινα Πριάμου;

94 εἶπον) οὔτο P // 99 lac. 3 syll. statuimus fort. sup-
plend. vñ τὸν σὸν cf. Apoll. Tyr. 256 Wagner // 101 βασι-
λεῦ P // 103 πολὴν P // 117 στοῖς P //

παρηγοροῦ οἱ ἄρχοντες τὸν βασιλέα πρεπόντως,
120 ὁμοίως τὴν βασίλισσαν καὶ αὐτὴν παρηγοροῦσαν
ἀρχόντισσες εὐγενικές, μεγάλες, ἐπηρμένες.
μῆνα καὶ πλεὸ ἐκράτησεν ἡ λύπη στὸ παλάτιν.
αὐτὸ τὸ σεντουκόπουλο τὸ ρίξαν ἐν θαλάσῃ.
ἦτον ἀέρας ἐκ τῆς γῆς μέγας κυματώδης, /
f.4v 125 ἐπαίρνει καὶ ἐξορίζει το εἰς τὴν Ταρσὸν εἰς τὸ κάστρον,
κατεγναντῆς εἰς τὸ νησί τὴν ἔσω Μιτυλήνην.
ν' ἀφήσω γοῦν λεπτογραφεῖν λόγους ἐνὸς ἐκάστου,
ὅς ἔλθω εἰς ἀφήγησιν τὸ μέλλον τοῦ παιδίου.
ρίπτει τὸ σεντουκόπουλον εἰς τὸ γιαλὸ στὸν ἄμμον.
130 εὐρέθη γὰρ ὄνομά τι, Σελήνιος ὠνομάσθη,
καλὸς τὸ γένος, πλούσιος, καὶ τὰ τῆς χώρας πρῶτος.
ἐξέβη ἀπὸ λύπης του νὰ πᾶ νὰ δῇ τὰ ζῶα
τετράποδ' εἶχεν πληθυσμὸν, πρόβατα βόας ἀγέλων.
εἶχεν παιδί τινι μικροῦττον, τετραμνηαῖον ἦτον,
135 ἀπέθανεν τὸ νήπιον καὶ σφόδρα ἔλυπεῖτον.
ἐκάθετον εἰς τὸν γιαλόν, νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ζῶα
τὸ πῶς σταλίζουν στὸ νερὸν στήν θάλασσαν ἀπέσω.
στρέφεται, βλέπει κατ' ἄκροῦ εἰς θάλασσα σενδούκιν,
τρέχει συντρόμως, γρηγορεῖ, εὐρίσκει τὸ σενδούκιν,
140 σύρνει, θαρρεῖ, ἐβγάζει το, ἐλπίζει πρᾶγμα εἶναι.
κράζει ἐκ τοῦς ἀνθρώπους του, τοὺς μπιστικούς ποιμένας,
f.5r φέρνου τζικούριν, κόπτουσιν, ἀνοίγουν τὸ σεν/τούκιν,
εὐρίσκουσιν τὸ νήπιον πολλὰ παραδαρμένον.
βλέπει το ὁ Σελήνιος, πολλὰ τὸ καμαρώνει,
145 ἦτον ἐνδυμένον καμουχάν, χάσδιον τυλιμένον
καὶ χρυσοβούλατα βλαντιὰ τριγύρου τὸ σεντούκι.
εἶχε προσκεφαλάδιον ἀτίμητον μέγας
μετὰ σαμφείρου καὶ σαροῦ καὶ σμαραγδουμαργάρου.
μάλαμα ἦτον ἡ φασκιά ξένη τετιμημένη
150 καὶ λεπτολιθαρόφαντη εἶχεν τὴν Ἀφροδίτην.
τὸ νὰ τὸ δῇ ὁ Σελήνιος φρίττει τῇ διανοίᾳ,

122 πλέων P // 125 τὴν ἀρσῶν P // 130 ὠνομάσθη) ὀνομάζη
P // 133 πρόβατα P //

καὶ παραγγέλλει ἐξ αὐτῶν κανεῖς μὴ ἐξεχειλίσῃ
τὴν τοῦ παιδίου εὐρεσιν νὰ μὴ ὁμολογήσῃ.
αὐτὸς ἐπαίρνει τὸ παιδί καὶ φέρνει το στὸ σπῖτιν,
155 φέρνει το τὴν γυναῖκα του, πολλὰ τὸ καμαρώνει.
ἐλθμονᾶ τῆς λύπης της, ποσῶς οὐ μνημονεύει,
πέφτει ὁ πόθος εἰς αὐτοὺς μεγάλως, ἐξαίρετως.
βυζάνου, θεραπεύουν το, κηδεύουσιν τὸ βρέφος.
βάνουν πνοὴν σὰν αἰσθητὸν ψυχὴν εἰς νεκρωμένον.

f.5v 160 τί ἁμαρτία ἤμαρτε ἐτοῦτον τὸ παιδίον;/
τί ἄνομία ἐπραξεν τὰ ἐμελλε νὰ πάθῃ;
καὶ τί κακὸν καὶ ὀδυνηρὸν ἐπράθῃ εἰς ἐτοῦτο,
διότι ἐπρόκειτο κακὸν νὰ γένη εἰς τὴν Τροίαν;
ταῦτα εὐρέθη ἄφορμὴ τὸ καθαρὸν παιδίον.
165 μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν ἄλλων τε δύο χρόνων
γράμματα ἐπαιδεύετον Ἑλληνικὴν παιδείαν
κ' εἰς ἄριστον φιλοσοφίαν ἐσέμπηκεν ὁ Πάρις.
τοῦτον γὰρ ὀνομάσαντες ὄνομα τὸν ἐθέκαν,
Πάρις γὰρ λέγεται εὐρετὸς εἰς τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν.
170 ὅταν ἐπῆγε, ἐφθασεν τὸν δέκατον τὸν χρόνον,
ᾤκησε γοῦν τὰ γράμματα κ' ἐπίασε νὰ στρατεύῃ.
τίς ἐπιδεξιότητες τοῦ κονταριοῦ μανθάνει,
ἄριστος πολεμόκλονος ἐγίνετο ὁ Πάρις,
τὰ τοῦ πολέμου εὐτολμος, καὶ ἄρεστὸς εἰς πάντας,
175 ὥσπερ τὸ ἄνθος τοῦ καιροῦ, τὰ ρόδα τῆς ἡμέρας,
οὕτως τὸν βλέπουν ἅπαντες καὶ καμαρώνουσιν τον.
χερίζουν, γράφουν, οὐκ ἤμποροῦν νὰ ποίσουν ἀντ' ἐκεῖ-
νον.

τὸν ἥλιον ἀντισκοτεῖ, καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην.
f.6r καὶ τί νὰ γράψω πρὸς αὐτόν; πῶς νὰ τὸν ἐπαι/νέσω;
180 τὰ κάλλη καὶ τὰς χάριτας, paίδευσι καὶ ἀνδρείαν;
ἦθελα γνῶσιν Πλάτωνος, σοφίαν Ἀριστοτέλους,
καὶ ἀποτελεσματικὴ μεγάλου Σολομῶντος,
νὰ γράψω καὶ καταλεπτὸν τῆς Τροίας καὶ τοῦ Πάρι.
ἐκαβαλλίκευε συχνὰ στὰ πρόβατα νὰ βλέπῃ,

153 ὁμολώγησιν P // 161 τί) τὴν P // 172 κηδεξότηταις
P //

185 τὰ ζῶα τὰ τετράποδα, τὰ εἶχεν ὁ πατὴρ του.
ἐβλέπαν τον οἱ μπιστικοί, καὶ συνεπλέκοντάν τον.
ἦσαν καὶ ἄλλοι ἕτεροι, πληθὸς αὐτοῦ ποιμένες,
γνωρίζουν καὶ σπλαγχνίζονται, τὸν Πάριν ἀγαποῦσιν.
μὲ ταῦτον συναθροίζονται καὶ ἀλλήλως ἐνθυμοῦσιν
190 οἱ συναναδροφῆτες του κ' οἱ συνομήλικοί του.
ἐν μία γοῦν τῶν ἡμερῶν ποιοῦν τρυφὴν ἀρίστου
ἅπαντες ἐγνώριμοί του ἀμφότεροι στὰς βρύσας
ἐξωθεν εἰς τὰ κρύα νερά καὶ εἰς πανωραῖα δένδρη.
ἀφούτου εὐθυμήσασιν καὶ ἐπαραδιαβάσαν,
195 ἦλθεν εἰς νοῦν νὰ ποίσουσιν ἕναν ἀπὸ τὴν μέσσην,
νὰ κρίνῃ γὰρ τυραννικὰ ὡς φυσικὸς αὐθέντης.
θέτουν τοὺς κλήρους καθεξῆς, εἰς τίς νὰ γένη αὐθέντης.
f.6v καὶ τρεῖς φορὰς τὸν θέτουσιν, καὶ ἐσέβην εἰς τὸν /
Πάριν.

καὶ ὅλοι ὀρθοὶ ἐστάθησαν ὡς ἔπρεπεν ἀξίως
200 καὶ προσκυνοῦν τὰ πάραυτα ὡς φυσικὸν αὐθέντη.

Λόγοι Πάρι πρὸς τοὺς νέους ἐκείνους.

συντρόφοι μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ συνανάνθρωφοί μου,
σήμερον καταδέχεσθε, νὰ κρίνεσθ' ἀπὸ μένα,
νὰ ἔχετε τὸ δίκαιον χωρὶς προσωπολήπτου,
205 νὰ γίνεταί τὸ δίκαιον, κανεῖς νὰ μὴν ἀδικῇται,
νὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀγάπη ἐμπροσθέν μας.
θέλω κἀγὼ ἐζήτημα, τὸ θέλω ἀποφασίσειν,
ὡς φυσικοὺς καὶ φρόνιμους κριτάδες τὰ τοῦ κόσμου.
ὄρκον μεγάλον ἔκαμαν, τὸ θέλει ἀποφασίσειν
210 ὁ Πάρις, νὰ τὸ ἐκπληροῦν ὅλοι μὲ προθυμίας,
ἐὰν ὀρίσῃ θάνατον, ἐσυγκατέβησάν τον.
τὸ φέρον φέρνει ὁ καιρὸς, καὶ ὁ μέλλων ἀλθεύει.
παιδίον πταῖσμα ἔπταισεν εἰς ἐξ αὐτοὺς ἐκείνους,
καὶ παραστήνουν οἱ ἕτεροι τὸ σφάλμα εἰς τὸν Πάριν.
215 συντόμως ἐπεφάσισαν, καὶ ἐκοψαν τὸ ὄφθιν του,

192 στὰς) τὰς P // 197 τίς) τί P //

- δλόκληρον τὸ ἔκοψα, ποσῶς μὴ ἔχη δόλον./
 f.7r εἶδες γὰρ πρᾶγμα θαυμαστόν, παράδοξον τῆς φύσης·
 τήρησε καὶ παράδοξον καὶ ἀπορίαν μεγάλην,
 οὐκ ἐπαιδεύθη εἰς βουλήν, κριτήριον οὐκ οἶδε,
 220 καὶ παλατιοῦ παράστασιν ποσῶς οὐ μαθητεύθη.
 ἄξιον ἐν' τοῦ θαύματος νὰ τὸν θαυμάσουν πάντες,
 καὶ ἀξιοπρεπέστερον τινὲς νὰ τὸ ἀποροῦσι.
 ὅμως οὐκ ἐκρυφήθηκε οὐδὲ ποσῶς τὸ πρᾶγμα,
 τριγύρωθεν ἀκούστηκεν, τὸ ἐποίησε ὁ Πάρις.
 225 μαζώνουνται οἱ συγγενεῖς πατὴρ αὐτοῦ καὶ μήτηρ
 ἐκείνου, ὁποῦ ἔκοψεν ὁ Πάρις τὸ ὄφθιν του
 καὶ κρίσιν μέλλουσι ζητεῖν, ν' ἀποφασίσῃ εἰς τοῦτο.
 καὶ τοῦ αὐτοῦ οἱ συγγενεῖς ὑπᾶσιν εἰς τὴν Τροία,
 στὸν βασιλέα Πρίαμον, ἵνα ζητήσουν κρίσιν,
 230 μὲ τὸ παιδί ὃν ἔκοψεν ὁ Πάρις τὸ ὄφθιν του,
 γυρεύουν κρίσιν δυνατὴν στὸν βασιλέα ν' ἔχουν
 ν' ἀποφασίσῃ ὁρισμόν, τὸ ἔκαμεν ὁ Πάρις.
 γνωρίζει ταῦτα ὁ βασιλεὺς, θαυμάζει, ἔξαπορεῖ το,
 τὴν τόλμην τὴν ἀπόκοτον, τὴν ἀφοβίαν τὴν τόσην,
 f.7v 235 καὶ μάχεται ὁ βασι/λεὺς εἰς λογισμόν του μέγαν,
 καὶ ἡ μορφή του ἡλλοιώθηκεν ἀπὸ θυμοῦ μεγάλου.

δύο ἡμερῶν διάστημα ἦτον ἀπὸ τὴν Τροία
 τὸν Πάρι νὰ τὸν φέρουσιν ἐκ τῆς Ταρσοῦ τὸ
 κάστρον.

- ὁρίζει δύο στρατηγοὺς καβαλλαρίους ἀνδρεῖους
 240 μὲ ὁρισμόν καὶ πρόσταξιν εἰς τὴν Ταρσὸν νὰ πᾶσιν
 καὶ τὸν υἱὸν Σελήνιου μετὰ ὀργῆς νὰ φέρουν,
 στὸν βασιλέαν ἐμπροσθεν ἔσωθεν τῆς Τρωάδος
 τὸν κύριν καὶ τὴν μάναν του, εἰς κρίσιν τοὺς ἐσταίνου.
 στρέφεται, βλέπει ὁ βασιλεὺς τὸ κάλλος Σεληνίου,
 245 τὴν στάσιν καὶ τὴν φρόνησιν, τὴν μεγαλοψυχίαν.

ὁρισμὸς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Σελήνιον
 τάχα πατὴρ τοῦ Πάρι.

- ὁρίζει τὸν Σελήνιον μετὰ θυμοῦ καὶ θράσους·
 πόθεν καὶ τέτοιος ἄνθρωπος ἔχεις τοσαύτην τόλμην,
 250 καὶ εἰς τ' ἄκρα, τ' ὀρίσματα, τὰ ἔχω, τὰ δεσπόζω,
 πόθεν ὑπῆρες τὴν βουλήν, ταύτην τὴν ἐξουσίαν,
 καὶ πράττεις ὥσάν ἀφεντος, μᾶλλον καὶ ὥσάν ἀφέντης,
 καὶ τὰ ἐμὰ τυραννικὰ καὶ τοὺς φοβερισμούς μου
 καθόλου οὐ δειλιάζεις τα, ποσῶς οὐδὲν φοβεῖσαι.
 255 ἔχω βουλήν καὶ θέλημα, τώρα ν' ἀποφασίσω/
 f.8r τὸν θάνατον τυραννικὸν νὰ ποίσω καὶ νὰ πράξω.

ἀπηλογία Σεληνίου πρὸς βασιλέα.

- δέσποτα, αὐθέντη, βασιλεῦ, καὶ μέγα ἐπηρμένε
 καὶ βασιλέα μέγιστε καὶ κράτορ τῶν κρατόρων,
 260 νάχᾳσται λιθοξύλινος νᾶμουν ἀποθαμένος,
 νᾶχε σκιστῆν καὶ διχαστῆν ἡ γῆς νὰ μὲ διαβάσῃ,
 τὸν κόσμον νὰ λυτρώνουσιν παρὰ τὰ βλέπω τώρα.
 ἐνέθρεψα καὶ τίμησα καὶ ἡλπισα νὰ εὕρω
 βοήθειαν εἰς τὸ γῆρας μου καὶ ἐμὲ κληρονομήσαι,
 265 νάχα πνιγῆν εἰς ποταμό, νάχᾳσται νεκρωμένος
 ὅταν τὸ πῦρ τὸ παιδί εἰς τὸν γιαιλόν, στὸν ἄμμον,
 μέσα στὸ σετοκόπουλον φραμμένον μετὰ πίσης,
 καὶ ὥσπερ παιδί μου σπλαγχνικὸν ἐκ τὸ ἐμὸν συκώτιν,
 οὕτως ἐθάρρουν, ἡλπιζα εἰς τὰ ἐμὰ ν' ἀφήσω.
 270 λάθρα ὁρίζει ὁ βασιλεὺς πλεὺ νὰ μὴ συντύχη,
 ὁρίζει τοὺς νὰ ἐξέλθουσιν ἔξω ἐκ τὸ παλάτιν,
 καὶ τὸ πρῶι νὰ ἐλθουσιν, ἀπόφασιν νὰ λάβουν.

237-238 pars textus poetae esse uidetur // 238 τὸν²) ον
 P // 243 του) τους P //

253 φοβερισμοῦ P // 256 τον addidimus // 260 νάχᾳσται) =
 να εἶχα εἶσαι (iterum 265) // 262 λυτρώνουμου P // 263-264
 fort. post 268 collocandi // 266 εἰς τὸν)στον P // 267 σετο-
 κούπαλον P //

καὶ συντρομάσσει ὁ βασιλεὺς ἀκούσας τέτοια λόγια
φρίττει τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά καὶ ὅλας τὰς
αἰσθήσεις.

- f.8v 275 καὶ ὡς ξένος ἐκ τὸν λογισμὸν αὐτίκα ἀποφασί/ζει,
λέγει τοὺς τώρα σύντομα· ἀμέτε ἀναπαυθῆτε
καὶ τὸ πουρνὸ νὰ ἐλθῆτε, νὰ πάρετε τὴν κρίσιν.
ἦλθεν ἡ ἐσπέρα, ἐσίμωσεν, ἐβράδυνεν ἡ ὥρα.
πάντες ἀπεχαιρέτησαν τὸν βασιλεῆ πρεπόντως,
280 πάντες ἐπροσκυνήσασιν, ὑπᾶσιν κοιμηθῆναι.
ὁ βασιλεὺς ἀπέμεινε μὲ τὴν βασίλισσάν του,
καὶ εἰς βουλὴν ἐκάθισαν διὰ τὸ παιδί νὰ μάθουν·
νὰ ἐλθῇ ὁ Σελήνιος μόνος εἰς τὸ παλάτιν
μὲ τὸ παιδί νὰ μαζὶν οἱ δυὸ τὴν νύκτα νὰ ρωτήσουν,
285 καὶ τῆς Τρωάδος ἀρχοντες κανεῖς νὰ μὴν τὸ μάθῃ.

ἀπέστειλε ὁ βασιλεὺς ἓνα ἐκ τοὺς οἰκείους
νὰ φέρου τὸν Σελήνιο τὴν νύκτα στὸ παλάτι
νάλῃ καὶ ὁ Πάρις μετ' αὐτὸν νὰ τοὺς ἀνερωτήσῃ.

- κελεύει γὰρ ὁ βασιλεὺς ἓναν ἐκ τοὺς οἰκείους
290 μυστηριακὸν καὶ φρόνιμον καὶ πρακτικὸν εἰς πάντα,
νὰ φέρῃ τὸν Σελήνιον εἰς τὸ παλάτιν μέσα,
ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα νὰ μάθουν, νὰ ρωτήσουν.
τί τὰ πολλὰ πολλολογῶ; ἐφέραν τὸν Σελήνιον
μαζὶ μὲ Πάριν τὸν υἱὸν εἰς τὸ παλάτιν μέσα.
f.9r 295 τρέμει ὡς τὸ / φύλλον τοῦ δενδροῦ, κλονίζει ὡς τὸ κα-
λάμι,
φοβοῦνται φόβον δυνατόν ὁ Πάρις καὶ ὁ Σελήνιος,
μήπως τοὺς θέλει ὁ βασιλεὺς κακῶς κακοδικῆσαι.
στέκονται μόνοι μοναχοὶ εἰς τὸ παλάτιν μέσα
ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα καὶ ὁ Πάρις καὶ ὁ Σελήνιος,
300 καὶ ἐξετάζουν ἀκριβῶς, στοχάζονται μεγάλως

- ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν τὴν τοῦ παιδὸς τοῦ Πάρι.
Πάρις γὰρ λέγεται εὐρετὸς εἰς γλῶσσαν τῶν Ἑλλήνων.
καταλεπτῶς ἠρώτησαν, τέλος πληροφοροῦνται.
ὁρίζει τὸν Σελήνιον νὰ πᾶ, γοργὰ νὰ φέρῃ
305 ἐκεῖνο τὸ προσκέφαλον μαζὶ μὲ τὴν φασκίαν
τὸ χρύσιο τὸ καθιστὸν γράμμα τὴν Ἀφροδίτην.
ἐξῆλθεν ὁ Σελήνιος νὰ πᾶ, γοργὰ νὰ φέρῃ
ἐκεῖνα, ποῦ τὸν ὥρισεν ὁ μέγας βασιλεὺς τε.
ὁ Πάρις γοῦν ἀπέμεινε εἰς τὸ παλάτι μέσα
310 μὲ βασιλεῆ Πρίαμον μὲ δέσποινα Πριάμου,
εὐθὺς τὸν Πάρι πλέκεται ὁ βασιλεὺς Πρίαμος
στὸν τράχηλόν του κρέμεται, γλυκεὰ καταφιλεῖ τον.
f.9v ἡ δέσποινα ἔπεσεν εἰς γῆν ὅλον ἐ/ξαμπλωμένη
λιγοθυμεῖ, λιγοψυχεῖ καὶ αὐτὴ γλυκοφιλεῖ τον,
315 κλαίου, βρυχοῦνται καὶ οἱ δυὸ, ὁ Πάρις μετὰ κείνους.
γοθοκοποῦν τὸ στήθος τους, ξαίνουν τὰς τρίχας ὅλας
ἀνάσυμα ἀνασασμοῦ, συχνάκις λιγωροῦσιν.
ὅλην τὴν νύκτα τὸν κρατοῦ, συχνοκαταφιλοῦν το.
καὶ πληρωμα τῶν ἡμερῶν ἐφέρεν ὁ Σελήνιος
320 ἐκεῖνα τὰ σημάδια, ὅπου ἔσαν στὸ σεντούκιν.
βλέπου, πληροφοροῦνται το, ἐν ἀλήθειᾳ πιστεύου.

- θαυμάζουν τὴν ὑπόθεσιν, φρίττουν τὰ μέλλουν γένουν·
μέρος καμάριν εἴχασιν, καὶ μέρος λυπηροῦνται,
μέρος ἐκαμαρώνασιν καὶ μέρος ἐλυποῦντα.
325 χρόνος ἀκέραιος περνᾷ, κανεῖς οὐκ ἐμαθὲν το.
κανεῖς οὐδὲν τὸ γροίκεσεν ἀπὸ τὴν Τρώαν πᾶσαν.
ἡ γῆ ἐποίηκεν ὄμοσμα στὸν οὐρανὸ κ' εἰς τ' ἄστρον,
f.10r στὴν Ἀφροδίτην τὴν φορικτὴν, κρυφὸ νὰ μὴ κρυβῆται./
πάλι τ' ἀγάλματα λαλοῦν, πάλι τ' ἄστρον φωνάζουν,

306 τὸ² addidimus; an χρυσιονκατάστικτον ? // 317 λυγορύσιν
P // post 321 vac. 4 linn. // 322 θαυμάζουν) αὐμάζουν P
// 329 πάλι) ἄλι P //

- 330 καὶ τὰ γλυπτὰ στριγγίζουσιν διὰ τοῦ Πριάμου βρέφος·
 ἅπανα Τροία ἀφανισθῇ καὶ τέλουθ' ἀνατοῦται.
 πάλιν πικρὰ καὶ στεναγμοὶ καὶ κλαίματα καὶ θρήνος,
 καὶ διπλοτέρα ταραχὴ παρὰ τὴν πρώτην πλέα.
 ἐμάθαν το οἱ ἄρχοντες, πληροφοροῦν το πάντες,
 335 ἅπας λαὸς ἐξεύρει το, ἔσωθεν τῆς Τρωάδος,
 κινοῦνται καὶ ταράσσονται μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 ζητοῦσιν εἰς τὸν βασιλεῆ με ἀλαζονεῖα καὶ θράσος,
 θέλουν νὰ σφάξουν, ἀνελοῦν υἱὸν τοῦ βασιλέως,
 θέλουν νὰ δώσου θάνατον τὸν θαυμαστὸν τὸν Πάριν.
 340 ζάλη καὶ ἀνακατωμὸς ἐσέμπηκεν εἰς Τροία.
 οὐκ ἤμπορεῖ ὁ βασιλεὺς τὸ πρᾶγμα νὰ γλυτώσῃ,
 οὐκ ἤμπορεῖ ἡ δέσποινα καμιάν βουλήν νὰ ποίσῃ,
 ὅμως με δῶρα ἐγκρυφα τοὺς ἄρχοντας νὰ δώσῃ.

- ἡ δέσποινα ἡ μάνα του, γυνὴ τοῦ βασιλέως,
 345 ὥς / φρόνιμη καὶ εὐγενική καὶ γνωστική τελεία
 f.10v βάνει καὶ δεξιεύεται τοὺς ἄρχοντες τῆς Τρώας
 καὶ δωρεὰς καὶ χάριτας αὐτῇ δωρηφορεῖ τους,
 καὶ μὴ γινώσκῃ ὁ καθεὶς εἰς τὸν ἕτερον χάριν.
 ὁ βασιλεὺς ὁ Πρίαμος ἐκ τὸν πολὺν τὸν φόβον
 350 καὶ ἡ γυνὴ του ἡ δέσποινα ὁποῦχεν εἰς τὸν Πάριν,
 ἐν τέχνῃ ἐντος ἔβαλαν τὸν Πάριν εἰς τὸν πύργον,
 στὸν πύργον ποὺ προέγραψα, τὸν ἀφίρδον καὶ μέγαν.
 ἦτον ἐν τέχνῃ ἐξόμπλιστος ὁλος μετὰ μουσίου,
 καὶ ξένα καὶ ἀπόρητα μετὰ γλυπτουμαργάρου.
 355 βάνουν καὶ δῶδεκα παιδιὰ με ταῦτον εἰς τὸν πύργον,
 πρώτων ἀρχόντων εὐγενῶν, ὅμοιοι σὰν ἐκεῖνον,
 λιθαρωτὰ πανεύμορφα τὸ εἰκοστὸν τὸ ἔτος,
 τάχα νὰ χαίρουνται μαζὶ, ἀλλήλως νὰ εὐθυμοῦσιν.
 τρεῖς χρόνους καὶ τετραμνηναῖον ἐκάθετον ὁ Πάρις

331 ἅπασαν Τροίαν P // post 343 vac. 3 linn. // 344 ἡ¹
 addidimus // 352 πρῶτερον P // 359 τρεῖς) ρεῖς P //

- 360 με δῶδεκα ἀρχοντόπουλα ἀπέσω εἰς τὸν πύργον.
 ἀπὴν τῆς τύχης ἐφθασεν πάλιν τῆς εἰμαρμένης
 νὰ φέρῃ ὁ χρόνος καὶ ὁ καιρὸς καὶ ὁ μέλλων ἀληθεύσῃ.
 f.11r ἀπὸ τὰ / ἀρχοντόπουλα, ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸν πύργον,
 ἔπαισε παιδὶν ἑπταίσιμον, μανθάνει το ὁ Πάρις,
 365 μετὰ ὀργῆς ὀργίστηκεν, ὀρίζει πρὸς τοὺς ἄλλους,
 ρίπτει τὸν ἀπὸ ἀνωθεν ἔξωθεν ἐκ τοῦ πύργου.
 ἐσχίσθη, ἐσαθρώθηκεν, πάραυτα ἐνεκρώθη.
 μεγάλου πρώτου ἀρχοντος ἦτον ὁ παῖς ἐκεῖνος,
 θωροῦν καὶ βλέπουν τὸ παιδί, γνωρίζουσιν τὸ πρᾶγμα,
 370 ἀπανταχοῦ γνωρίζεται ἔσωθεν τῆς Τρωάδος.
 γίνεται πάλιν ταραχὴ καὶ ὀχλησις καὶ ζάλη
 εἰς τοὺς μικροὺς, εἰς τοὺς τρανοὺς, στοὺς ἄρχοντας
 τῆς Τρώας.
 οὐ θέλουν πλεῖς συγκαταβῇ ποσὼς νὰ τὸ πομείνου.
 γίνεται κρότος, ταραχὴ, καταλυμὸς στοὺς πάντας,
 375 λέγουν τινὲς ἐκ τοὺς σοφοὺς καὶ μερικοὶ ἐκ τοὺς
 μάντας·
 εἰς τὴν σοφίαν τὸ εὐρίσκαμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἀπιστοῦ-
 μαν.
 ἄς λάβῃ θάνατον γοργόν, μὴ παρασύρῃ πλέον,
 τὰ ἀγάλματα τὸ λέγασιν, οἱ ἀστέρες τὸ κηρύτταν·
 ἐκ τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου ἡ Τροία θανατοῦται./
 f.11v 380 δίδουν βουλήν οἱ ἄρχοντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 σοφοὶ τε δὲ καὶ φρόνιμοι μάντες ἀγαλματαῖοι
 νὰ πᾶσιν οἱ ἅπαντες ἄρχοντες ὁμπρὸς στὸν βασιλεῆ,
 ἢ μετ' αὐτοῦ θελήματος τὸν Πάριν νὰ σκοτώσουν,
 ἢ ἔξω ἐκ τοῦ θελήματος νὰ τὸν κακοδικήσου.
 385 γίνεται κρότος ἀπειρος, συνάσουσιν καλᾶμιν,
 κλήματα ἀναρίθμητα καὶ θέτουν τα στὸν πύργον,
 καὶ τριγυρίζουν γύρωθεν νὰ κάψουσιν τὸν πύργον,
 τὸν Πάριν ἐβουλήθησαν πυρκαϊὰ νὰ τὸν λάβῃ.
 ἐθέκαν, ἐτοιμάσασι ἀποσπερῆς τοιαῦτα,

380 δίδουν) ἔδουν P // 388 τὸν² addidimus 389 αἰτιομῶσι-
 σοι P //

390 καὶ τὸ πρῶτ' ἀφοῦ φανῇ ὁ ἥλιος τῆς ἡμέρας,
 νὰ βάλου στὰ πυρκαϊᾶν νὰ κάψουσιν τὸν πυργόν,
 νὰ λάβῃ θάνατον πικρὸν ὁ θαυμαστὸς ἐκεῖνος.
 πάλιν ἐφθάσαν δάκρυα, πάλιν ἐφθάσαν πόνοι,
 πάλιν ἐφθάσαν πειρασμοί, πάλιν ἐφθάσαν κτύποι,
 395 πάλιν κινδύνου φοβεροὶ τὴν δέσποινα Πριάμου,
 τοῦ τριχαριοῦ μαδίσματα, νυχίσματα μαγούλων,
 ἀφράτου στήθους γροθισμὸς καὶ στεναγμὸς καπνώδης,
 καὶ διπλοτριπλοανασασμοὶ λιγοθυμίες συχνάκις,
 f.12r τὰ δάκρυα τῆς/εποίησαν βρυσίτζες ἔμπροσθέν τῆς.
 400 ὁ βασιλεὺς ὁ Πρίαμος ἐξανασπᾷ τὰς τρίχας,
 μὲ τὰ λιθάρια τὰ βαρὲὰ τὸ στήθος του νὰ κρούῃ,
 καὶ νὰ θρηνῇ ἀπὸ ψυχῆς καὶ ἀπὸ καρδιᾶς βρυχᾶται,
 κ' οἱ ἄρχοντες ὀλόγυρα τάχα παρηγοροῦν το.
 ἦλθεν τὸ μεσονύκτιον, ἐπαύσασιν οἱ κρότοι,
 405 πάντες ὑπᾶν παραλαβεῖν ὕπνον τῆς ἀναπαύσης,
 οἱ ἄρχοντες ἐμίσσευσαν, ὑπᾶν τοῦ κοιμηθῆναι.
 κατασκευὴ ἐποίησε ὁ Πάρις νὰ μισσεύσῃ.

κατασκευὴν ἐποίησεν ὁ Πάρις μετὰ τέχνης,
 καὶ ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ λαμπροῦ ἐξῆλθεν, ἐκατέβη.
 410 μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, ὅπου ἦσαν μετὰ κεῖνον,
 ἦλθασιν εἰς τὸν ταρσανά, μικρὸν καράβιν ἠῦραν,
 γαλιότα ἐπιτήδειαν μετὰ κουπιῶν ἄρμένον,
 καὶ μὴ τινος γινώσκοντος ἐσέβησαν ἀπέσω
 μὲ ἄλλους ναύτας τοῦ γιαιλοῦ ἐξεβαίνουν καὶ ὑπαγαίνου.
 415 ὁ Πάρις γοῦν ἐμίσσευσεν ἀπὸ τὴν Τροίαν χώραν,
 ἐξέβη δόλως ταραχῆς, μισσεύουν καὶ ὑπαγαίνου,
 οὐκ ἤξευραν οἱ ταπεινοί, ποῖαν ὁδὸν ὑπᾶσιν.
 f.12v δύο ἡμέρες ἄρμενίζασιν καὶ οὐκ ἤξευραν / ποῦ νὰ πᾶ-
 ἔν δὲ τοῦ ἡλίου μίσσευμα ἐλθόντος δὲ τῆς νύκτας σιν.

397 στεναγμοῦς P // 398 λιγοθυμίες P // 405 παραλαβῇ P //
 412 ἄρμένου P // 413 τινος) τῇ P cf. Ach. 129 // 415 γοῦ
 P //

420 σκληριὰ μεγάλη δυνατὴ καὶ ταραχὴ τοὺς ἦλθεν,
 ἔχασαν τὸ κατάρτι τοὺς μαζὶ μὲ τ' ἄρμενά τους,
 πρὶν δὲ τὸ φέγγος τὸ πρῶτ' εὐρίσκεται εἰς βράχος
 ψηλὸν ἀκατατῆρητον ἔπεσεν τὸ καράβιν.
 ἐπνίγησαν οἱ ἀνθρωποι, κανεῖς οὐκ ἐγλυτώνει,
 425 μόνον ὁ Πάρις μοναχός, νὰ γένουσι τὰ μέλλουν.

ὁ Πάρις μόνος ἐγλύτωκε διὰ τὰ μέλλει νὰ γένουν.

ἡ θάλασσα τὸν ἐφθασεν ἀπάνω εἰς μονοπέτριν,
 καὶ δρᾷσσει καὶ ἀποκρατεῖ ὥστε νὰ ξημερώσῃ.
 ἀφούτου ἐξημέρωσεν, τηρᾷ τὴν γῆν τὸ βράχος.
 430 καὶ παρασύρνεται μικρὸν, ἔκατzen εἰς τὴν πέτραν,
 ἀποζαλίζεται δαμίν, τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἀνοίγει.
 πῶς οὐκ ἔχασεν λογισμὸν καὶ νὰ παρέλθ' ὁ νοῦς του
 εἰς τὰ κακὰ τὰ ἔπαθε, τὰς συμφορὰς τὰς εἶδεν;
 σηκώνεται δαμίτζικον, περιπατεῖ καμπόσον,
 435 καὶ ὅταν τὴν γῆν ἐπάτησεν, εὐρίσκει μονοπάτιν,
 τὸ μονοπάτιν περπατεῖ, ὥραν πολλὴν τὸ τρέχει,
 ἐκάθισε νὰ ἀναπαυθῇ, μικρὸν νὰ ἀνασάνῃ.
 f.13r καθ' ἑαυ/τοῦ του ἔλεγεν· νᾶτον πνιγμὸς σὲ μέναν,
 νᾶχα πνιγῇ κ' ἐγὼ μαζὶ μετὰ τοὺς ἐδικούς μου
 440 καὶ διὰ νὰ γένουν τὰ 'πασιν οἱ μάνται ἀστρονόμοι,
 ἐκ τοῦ θανάτου ἐβγάξει με ἡ ἀτυχὴ μου τύχης.
 ὥραν πολλὴν περιπατεῖ κ' εὐρίσκει μοναστήρι
 εἰς τόπον εὐμορφόβαλτον καὶ δενδροκαρποφόρον.
 τρεῖς καλογέροι ἐκάθουντα εἰς αὐτὸ τὸ μοναστήρι.

445 βλέπουν το οἱ καλόγεροι, θαυμάζου καὶ ἀποροῦσιν
 εἰς τὸν χειμῶν, τὴν κλύδωνα, μὲ ντζιμποῦνι νὰ τρέχῃ.
 ρωτοῦσιν καὶ ρωτᾷ καὶ αὐτὸς καὶ ἀμάδι συνθρηνοῦσιν,
 ἄπτουν ἱστιάν, ζεσταίνουν τον, ἐνδύνουν καὶ ταγίζουν.

ὁ Πάρις ἐπηνήφευρεν ἐκ τὴν πολλὴν ἀνάγκην,
 450 δηλώνει τὴν ὑπόθεσιν τῆς θαλασσοπνιγείας,
 καὶ συλλυποῦνται καὶ θρηνοῦν αὐτὸν οἱ καλογέροι.
 ποσῶς οὐκ ὠμολόγησε, τί γενεᾶς ὑπάρχει.
 τί τὰ πολλὰ πολυγραφῶ; μακρύνω καὶ τὸν λόγον,
 καὶ παρατρέχω περισσὰ τὰ ἄθλα τὰ τοῦ Πάρι,
 f.13v 455 νὰ γράψω καὶ / καταλεπτὸν ἀφήγησιν τῆς Τρώας.
 θέλω καιροῦ παραδρομὴν καὶ πλάτος ὅλου χρόνου,
 μάθησιν γὰρ τοῦ Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους γινῶσιν,
 καὶ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶν, Ὀμήρου τοῦ μεγάλου,
 ἀλλ' ὅμως στήσω τὴν γραφὴν νὰ παύσω τὰ τοῦ Πάρι,
 460 καὶ ἄρξομαι ἀφήγησιν Ἑλένης Μενελάου.
 ἔχε τὸν νοῦ σου ἐνθυμοῦ τούτου τοῦ τέλους λόγου,
 καὶ πάλιν νὰ μετέλθωμεν εἰς τοῦτον μας τὸν λόγον.

ἡ Ἑλένη ἡ ἐξαίρετος, ἡ θαυμαστὴ ἐκείνη,
 ἡ θαυμαστὴ καὶ ἡ φρικτὴ τὸ γύναιον ἐκεῖνο,
 465 τὸ οὐκ ἐπλάσθη ἐξ ἀρχῆς εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 τὸ οὐκ ἐφάνη πούποτε, ἄλλη οὐκ ἐγεννήθη.
 μάννα οὐκ ἔτεκεν παιδὶν ἀπάνω εἰς γῆς τὴν ὄψιν,
 μάννα οὐκ ἐσυνέλαβε ἄλλη εἰς τὸν παρόντα,
 κύρις γὰρ οὐκ ἠκούστηκεν νὰ σπεῖρη τέτοιοι ἔξενον,
 470 ἐξάκουστον παράδοξον ἔξωθεν ἐκ τῆς φύσης.
 λέγουσιν τινὲς ἐκ τοὺς σοφοῦς, ὁμοιάζει καὶ τὸ πρᾶγμα.
 ἐκ τοῦ ἡλίου ἀπόκομμα ἦτον ἡ κόρη ἐκείνη,
 f.14r τῆς Ἀφροδίτης ἔνω/σις καὶ τῆς Σελήνης πλάσις,
 ὥσπερ τὸ φέγγος ἔφεγγε τὸ πρόσωπον τῆς κόρης,
 475 τὰ ἔσω εἰσερχόμενα ἐφαίνονταν ἀπέξω,
 ἀντὶ τοῦ λύχνου καὶ φωτὸς καὶ τῆς Σελήνης φέγγος,
 ἀντὶ λαμπάδες φωταυγὲς ἔφεγγε τὰ τῆς νύκτας,
 καὶ τῆς νυκτὸς ἀπέδιδε φέγγος εἰς τὸν κοιτῶνα.
 ἐξέβη γὰρ ἀπανταχοῦ ἡ ἀκοὴ στὸν κόσμον,

455 νᾱ¹) & P / σαφύγησιν P // post 462 vac. 1 lin. //

480 ἠκούσθη εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ρηγάδες,
 ἐξάκουστον παράδοξο εἰς ὅλους τοὺς ρηγάδες.
 ἄλλοι ἀρμάδα ἐποικᾶν κάτεργα ἐν θαλάσῃ,
 ἄλλοι φουσσατοκίνησεις ἐκ τῆς ἡγῆς τοῦ κάμπου.
 πάντες αὐθέντες θαυμαστοὶ ἔπεσαν εἰς τὸν κάμπον,
 485 κάτεργα πληθὸς ἀπειρον, τὸ οὐ δύναμαι νὰ γράψω.
 ἀριφνισμόν οὐκ εἶχασιν ἀπανταχοῦ ἐκ τοῦ κόσμου.
 δύο ἡμερῶν διάστημα ἔξωθεν ἐκ τοῦ κάστρου
 οἱ τέντες, οἱ παραταγές, οἱ παρρησιές, οἱ δόξεις.
 ὀρίζονται καὶ φθείρουνται, τὸ τίς αὐτὴν κερδίση.
 490 ἔγραψα, ἐπροέγραψα καὶ πάλι λέγω τοῦτο,
 f.14v ἦθελα νοῦν ὀξύτατον καὶ / γινῶσιν τελειωμένην,
 ἐλευθερίαν τῆς γλώσσης ν' ἀφηγηθῶ, νὰ γράψω.
 ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τὰ πολλὰ τὰ ἀρίθμητα ἐκεῖνα
 τίποτ' ἐλέξομαι μικρὸν τινὰς εἰς νεωτέρους,
 495 καὶ νὰ ἐγνωρίζουν ἅπαντες τὸν πλανωμένον κόσμον
 τὸν ἄστατον ἀκέρδητον, τοὺς ἅπαντας κομπῶναι.
 ἡ κόρη πανεξαίρετος ἡ λαμπροτέρα ἐκείνη
 καὶ τοῦ φωτὸς ἡ φωταυγὴ ἔστεκεν εἰς τὸ κάστρον,
 στὰ τρίκλινου ἀλόφευγα ἐκάθετον εἰς τὸν θρόνον,
 500 παλάτιν ξενοχάραγον μετὰ μουσίουσμαράγδου,
 γύρωθεν ταύτης ἔστεκαν κοράσια ἐξαιρεμένα,
 καὶ βλέπασιν τὴν ταραχὴν ἔξωθεν τοῦ φουσσάτου.
 οἱ μὲν ἐκαμαρώνασιν, οἱ δὲ δειλοσκοποῦντα.
 χρόνους καιροὺς ἐποίκασιν νὰ μάχονται ἀλλήλως,
 505 καὶ προτιμοῦντα θάνατον καὶ χαλασμόν σ' ἐκείνους,
 παρὰ τὴν κόρην στερηθοῦν, τὸ ἀπόκομμα τοῦ φέγγους,
 τῆς Ἀφροδίτης ἡ σπορά, ἀνατροφή Σελήνης.
 ποιά φύσις τῆς αἰσθήσεως ἡ ἀναλσθητος νὰ ἴδῃ,
 νενεκρωμένος ἀνθρώπος νὰ ἴδῃ, νὰ ἀλεντραλίσῃ
 f.15r 510 ἐκείνην τὴν παράξενον, νὰ μὴν μετασαλεύσῃ

486 ἀριφνισμόν P // 490 ἔγραψαν P // 499 στρικλίνου P //
 500 fort. ante 499 collocandus // 503 δειλοσκοποῦντα) δαῖ
 ἐδηλοσκοποῦντα P // 505 προτιμοῦτα P //

πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ ζωὴν καὶ αὐθεντιά καὶ κάστην;/

f.15v τίς νὰ περάσῃ καὶ νὰ ἰδῇ καὶ τίς ν' ἀνεντραλίσῃ
τὸ χρυσοασπροέλαμπρον τὸ πρόσωπον τῆς κόρης,
τὸ ἦθος τὸ ἀσύγκριτον, τὸ φλογερὸν τοῦ πόθου;
515 δὺδ ἔρωτες ἐκάθουντα στοὺς νώμους τῆς ἀπάνω
μὲ διμισκιά δοξάρια, μὲ τὰς φρικτὰς σαγίττας.
καὶ εἰ τις στραφῇ τὸ βλέμμαν του νὰ ἰδῇ πρὸς τὴν κό-
ρην,

εὐθύς καρδιοσφάζεται, βελοδιχοτομεῖται,
καὶ τὴν ψυχὴν ἀρπάζουν τὴν, καὶ τὴν ζωὴν ἀφήνουν.
520 γίνεται μέγας πόλεμος, καταλυμὸς εἰς αὐτοὺς,
καὶ φθόνος, ἀνακάτωσις ἀλλήλως στὰ φουσσᾶτα.

βλέπου, στοχάζονται, θεωροῦν, μέλλει κακὸ νὰ γένη
f.16r καταλυσμὸς καὶ ἀφανισμὸς / εἰς τῶν Ἑλλήνων γένος.
σεμπαίνουσιν φιλόσοφοι καὶ φιλοαγαλματαῖοι,
525 καὶ φιλοαστρονομισταί, μεγάλοι διδασκάλιοι,
τοὺς βασιλεῖς παρακαλοῦν, καὶ τοὺς ρηγάδες λέγουν,
καὶ συντυχαίνουν ἅπαντες καὶ στεργοαφιρώνουν,
καὶ οἱ σοφοὶ ἐσύντυχαν καὶ ἔστερξαν παραυτίκα.

καὶ ὄρκον μέγαν δυνατὸν ἐποίησαν ἀλλήλοισι,
530 νὰ θέσουν κλήρους οἱ βασιλεῖς καὶ κλήρους οἱ ρηγάδες.
καὶ εἰ τις ἐν' τοῦ ριζικοῦ, ἐκεῖνος νὰ τὴν πάρῃ,
νὰ λείψουν οἱ καταλυμοί, πόλεμος καὶ ἡ μάχη.
τάχα καὶ ὁ πατήρ αὐτῆς μικρὸν συγκαταβαίνει.
βάνου τοὺς κλήρους καὶ νικᾷ ὁ βασιλεὺς Ἑλένης,
535 εἰς τὰ φουσσᾶτα πενιχρὸς καὶ χαμηλὸς εἰς γένος,
βάνει τοὺς κλήρους καὶ νικᾷ νὰ πάρῃ τὴν Ἑλένην,

post 511 vac. 29 linn. // 521 στὰ) τὰ P // 528 ἐσύντυχαν
οἱ σοφοὶ P // post 528 vac. 2 linn. //

καὶ τρεῖς φορὰς ἐθέκασιν, καὶ τρεῖς φορὰς ἐξέβη
εἰς ἓνα μικρὸν ρηγὸς υἱὸν οὐχὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους,
μικρὸν αὐθέντη πενιχρὸν, ἀλλὰ πολὺν τὸν πλοῦτον /
f.16v 540 συντάσσονται οἱ ἄρχοντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
οἱ βασιλεῖς οἱ θαυμαστοὶ ρηγάδες καὶ αὐθέντες.
τῆς στερεᾶς οἱ βασιλεῖς καὶ τῆς θαλάσσου αὐθέντες.
ὄρκον φρικτὸν καὶ θαυμαστὸν, ὄρκον ἀφιρωμένον,
εἰ τις ἀντιλογησεται, νὰ εἶναι τοῦ θανάτου,
545 ἐπέγραψαν οἱ βασιλεῖς, ἐπέγραψαν οἱ αὐθέντες.
ὄρκον δεσμῶνου, πολεμοῦν καὶ στεργοαφιρώνουν,
ἂν ἐν' ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς κανεῖς ἐκ τοὺς ρηγάδες
καὶ δυνηθῇ νὰ ἀντειπῇ τὸ κατὰ τῆς Ἑλένης,
νὰ συναχθοῦν οἱ ἅπαντες νὰ εἶναι κατ' ἐκεῖνον,
550 νὰ τὸν χαλάσουν παντελῶς, καὶ νὰ τὸν ἀφανίσουν.

δένει τὰ χέρια του σφικτά, τοὺς ὅλους ἐπροσκύνα,
καὶ παιδευμένα, φρόνιμα τοὺς βασιλεῖς ἐλάλει·
αὐθέντες ὅλοι, βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ τοπάρχαι,
καὶ ἰσχυροὶ καὶ θαυμαστοὶ ἄρχοντες οἱ μεγάλοι
555 τῆς στερεᾶς, τῆς θάλασσας, τοῦ κόσμου ἀφιρωμένοι,
f.17r ἐτούτην τὴν πανεξαίρετον / πρέπει νὰ τὴν ἐπάρῃ
αὐθέντης μέγας δυνατός, νὰ τὴν ἐξεγκουρσεύσῃ.
ἂν φωρεθῇ κανεῖς αὐτήν, κρυφὰ νὰ τὴν ἐπάρῃ,
νὰ εὖρῃ μεγάλην δύναμι καὶ παρρησιὰ καὶ δόξα.
560 ἂ λᾶχῃ μὴ τὸ δυνηθῇ μηχανήματα νὰ ποίῃ,
ἢ φανερὰ ἢ ἐγκρυφα κανεῖς αὐτήν μὴ πάρῃ.
ἐγὼ γὰρ εἶμαι ἀδύνατος ἐκ τοὺς αὐθέντας ὅλους,
ἀπὸ τοὺς ὅλους βασιλεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς ρηγάδες.
νὰ σηκωθῇ κανεῖς τρανὸς ἢ βασιλεὺς ἢ ρῆγας,
565 καὶ φανερὰ δυναστικά αὐτήν νὰ μὲ τὴν πάρῃ,

539 πολὺ P // 548 τδ) ὁ P // 550 τδν¹) τοῦ P // post
550 vac. 2 linn. // 551 ἐπροκῆνα P // 557 ἐξεγκουρσεύσῃν
P //

νά έχω έντροπή καί δνειδος από όλους τους αúθεντες.
 δόξαν γυρεύω καί τιμήν κ' έγώ νά λάβω αίσχύνη.
 ό λογισμός μου έπιθυμεί καί θέλει καί αγαπά το,
 τά ύστερα συβάματα φοβοúμαι, δειλιάζω.

570 συντάσσονται οί βασιλείς, ρηγάδες καί αúθεντες,
 καί γράφου όρκωμόσια εί τις αύτό νά πράξη,
 νά είναι όλοι κατ' αύτοú καί νά τόν άφανίσουν.
 τί τά πολλά πολυλογώ; μακρύνω καί τόν λόγον.

f.17v καί προσκυνεί καί παίρνει / την 'Ελένην Μενελάου.

575 έστάθησαν οί πόλεμοι, ήγησαν τά φουσάτα,
 ύπασιν είς τους τόπους τους, ύπ'αν είς τά δικά τους.
 καί εύθυμεί καί χαίρεται αúτός μετά 'Ελένης,
 έχουν άλλήλως σκιρτησμούς καί γλυκασμούς μεγάλους.
 τί τό λοιπόν έγίνετο τύχης τής είμαρμένης;

580 άς έλθω είς άφήγησι τοú πρώτου μας τοú λόγου,
 άς έλθωμεν είς άφήγησιν τοú άφανιστή τοú Πάρι,
 τοú άφανιστή καί χαλαστή άπάσης τής Τρωάδος.

ό Πάρις γάρ έγλύτωσεν, έξήλθε έκ θαλάσσης,
 όσοι με Πάριν ήτασιν κανείς ούκ έγλυτώνει,
 585 ούτε τρανός ούτε μικρός, μόνον αúτός καί μόνος,
 ώπερ καί προεγράψαμεν τά έμπροσθεν τοú λόγου.
 τρείς μήνας έκατοίκησεν α' αύτό τό μοναστήριον,
 δυστυχημένα άτυχα τά ούκ ήτον μαθημένος.
 ποσώς ούκ έφανέρωσε τίνος καί πόθεν είναι,

590 άλλ' ώπερ είς έκ τοῖς μικρούς ούτως εύτός έπέρνα,
 μανθάνει τήν ύπόθεσιν τής αúθεντιās τήν πράξιν,
 f.18r πώς είναι είς τό νη/σίν αúτόν αúθέντης κι ή 'Ελένη.
 γυρεύει άγούρους έκλεκτούς καί άνδρας τών άρμάτων,
 καί τάξεις καί παραταγές νά ποίση ύπό δικού του.

595 έπαίρνει λόγον καί βουλήν μετά τους καλογέρους,

νά πᾶ καί αúτός νά δουλωθῇ με ταύτον τόν αúθέντη,
 αúθέντη τόν Μενέλαον, αúθέντη τ' όμεινήτη,
 τόν άνδρα καί τόν άρχηγόν, τόν άνδρα τής 'Ελένης.
 ό Πάρις γάρ νά δουλωθῇ καί δουλευτής νά γένη.

600 καί δυό ήμέρας περπατεί ό δυστυχής ό Πάρις,
 ηὔρεν τό κάστρον, έμπηκεν όπούτον ή 'Ελένη,
 καί τριγυρίζει, βλέπει το, τό κάστρον καί τους πύρ-
 γους.

άνέθαλεν όλιγοστόν, τάχα μικρόν έχάρη,
 φορεί τζιμπούνιον βελουτόν, χρυσοεξομπλισμένον,
 605 με τά βραχιόλια τά χρυσά, με τό μαργαριτάριν
 άπάνω είς τό τζιμπούνιον ώσ'αν άπανωφόριν,
 φορεί ρασιτικόν κάμπαν, ήτον τών καλογέρων,
 όπού τόν έχάρισασιν έκει στό μοναστήριον.
 τινές όπού τόν έβλεπαν τόν Πάρι με τό ράσον,

610 ένόμιζον καλόγερος μετά τής φορεσίας,
 f.18v έκ τους πτωχούς / έφαίνετον μικρός δυστυχημένος.
 όλην τήν ήμέραν περπατεί, τό κάστρον τριγυρίζει,
 στού παλατίου τήν αύλήν έσέμπηκεν νά βλέπη,
 ηὔρεν έκει παραταγήν, ηὔρεν έκει παιγνίδιν.

615 τό ράσον ρίπτει παρεκτός, με τό τζιμπούνι στέκει,
 καί τά λαμπρά τής φύσεως νικᾶν τήν δυστυχία.
 πολλά θαυμάσματα έποικεν ό Πάρις είς εκείνους,
 άνδραγαθιές, έλευθεριές, τας ήτον μαθημένος.
 θωροῦν πιδεξιότητα καί παίδευσιν καί κάλλος
 620 καί προκοπές άρίφνητες τας έδειξεν, τας είχεν.
 βλέπουν τό κάλλος τό λαμπρόν, τής ήλικιās τήν πλά-
 σιν,

τά έμορφα, τά εύγενικά, τήν φρόνησιν τοú Πάρι.
 άλλήλως γάρ οί άρχοντες μαζίν με τόν αúθέντη
 λαλοῦν καί συντυχαίνουσιν, τόν Πάριν έπαινοῦσιν.
 625 τοῦτος ό νέος φαίνεται νά είναι από μεγάλους,
 γένους ένδόξου θαυμαστοῦ ως δείχνει καί ως άρμόζει.

567 κατ) κατ κατ P // 571 εῖ) είς P // 574 τήν τήν P
 // post 582 vac. 1 lin. // 590 έπέρναν P //

597 τ' όμεινήτη) τόν μενεύτι P // 616 νικᾶ P //

ρωτοῦσιν καὶ ἀδέχονται τίνος καὶ πόθεν εἶναι,
καὶ χώρας ποίας ποταπῆς καὶ γενεᾶς ὑπάρχει.
ὁ Πάρις ὁ φρονιμώτατος αὐτοῦς ἀπηλογήθη·
f.19r 630 ἄνθρωπος εἶμαι ἐκ τοῦς πρῶχους, τὸν κόσμον τριγυρί-
ζω,

ἐξῆλθα ἐκ τοῦ τόπου μου καὶ ἐκ τὰ γονικά μου,
τὸ ριζικὸν τῆς τύχης μου θέλω νὰ δοκιμάσω,
νὰ δῶ τοῦ κόσμου τὰ πικρά, νὰ δῶ τὴν εἰμαρμένην,
νὰ δῶ τὸ μέλλον εἰς ἐμὲν καὶ τὸ συμβὰν τοῦ χρόνου
635 γυρεύω αὐθέντη φυσικόν, γυρεύω βασιλέαν,
νὰ στέκομαι, νὰ δουλωθῶ, τοὺς ὀρισμοὺς πληρώνω.

ὀρίζει αὐθέντης παρευθὺς, ἀλλάγια τὸν ἐφέραν,
ροῦχα χρυσὰ χρυσαφωτὰ καὶ χρυσωτὰ βαμμένα,
καὶ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἐποίησεν τὸν Πάρι,
640 εἰς τὸ παλάτιν ἀρχηγὸς καὶ πρῶτος τῶν ἀλόγων.
τιμοῦν τον καὶ ἀγαποῦσι τον μικροί τε καὶ μεγάλοι,
καὶ μέγας πρωτοστράτορας ἦτον εἰς τὸ παλάτιν.
εἶχεν καὶ γνῶσιν φυσικὴν καὶ παίδευσι καὶ ἀνδρεία,
ὅλοι τὸν προσηκῶνουνται οἱ ἄρχοντες τοῦ τόπου,
f.19v 645 ὅλοι δωρηφοροῦσιν τον ὡς πρῶτον τιμημένον./
ἐθέλησαν οἱ ἄρχοντες καὶ πάντες οἱ ἀγοῦροι
νὰ παίξουσιν τὰς κονταρεὰς καὶ νὰ χαροῦν ἀλλήλως,
δίχως τὰ ξιφηκόνταρα, μόνον τὰς ἄστες λέγω.
παίζουν καὶ εὐθυμήσασιν, ἐχάρησαν μεγάλως.
650 κανεῖς οὐκ ἐδυνήθηκέν τον Πάρι νὰ κερδίσῃ.
ἠγάπησέ τον ἐκ ψυχῆς αὐθέντης κι ἡ Ἑλένη,
ἀπὸ τὸν πόθον τὸν πολύν, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Πάριν,
τοῦ παλατίου κεφαλὴν ἐποίησαν τον νὰ εἶναι.
εἶχεν ἡ κόρη σύνηθον ἀπάνω εἰς τραπέζιν
655 μετὰ πληρῶσαι τρυφισμὸν νὰ παίξῃ τὸ παιγνίδιν.

post 636 vac. 2 linn. // 646 θέλησαν P //

+εὐδόμην+ τὸ χαλκόκορδο τὸ μουσικὸν ἐκεῖνο.
ἐπαιζεν μὲ τὰς χεῖρας τῆς ἡ κόρη ἡ Ἑλένη.
καὶ ποῖα ψυχὴ ἀναίσθητος, νὰ ἤκουεν ἐτότε,
νεκρὴ ἂν ἦτον παρευθὺς ἤθελεν μεταπνεύσειν,
660 καὶ ν' ἀνασάνῃ, νὰ σταθῇ καὶ εἰς αἰσθησιν νὰ ἔλθῃ.

ἡ κόρη ἡ πανεξαίρετος ἡ Ἑλένη Μενελάου
εἰσέμπην εἰς τρῶσιν ἔρωτος, ἀγάπην εἰς τὸν Πάριν,
κρυφὰ σιγὰ ἀνόητα κανεῖς μὴν τὸ νοήσῃ,
εἶχεν καὶ ὁ Πάρις εἰς αὐτὴν πόνους ἀπὸ καρδίας,
f.20r 665 τὸ φυ/σικὸν τὸ φρόνιμον οὐκ ἐφάνερυνέ το.
ἀλλοιώνουν κρυφοσφάγματα κ' οἱ δύο των ἀντάμα,
πόνους καὶ δάκρυα, στεναγμοὺς ὁ Πάρις κ' ἡ Ἑλένη.
ἐν μίῃ γοῦν τῶν ἡμηρῶν ὁ Πάρις καὶ ἡ κόρη
ἔρωτοπόθοιοφθαλμοῦ ἐγεύσασιν ἀλλήλως,
670 ἐξήνησεν ὁ πόθος των, ἐπταπλασμὸν ἀνέβη,
καὶ ἀφότου ἐπεγεύθηκεν, ὀρίζει ἡ Ἑλένη,
νὰ φέρουν τὸ χαλκόκορδον τὸ συνήθως νὰ παίξῃ.
παίζει πολλὰ παράξενα σὰν ἦτον μαθημένη.
ἔσφαλε τίποτε μικρόν, τὸ ἐγρόκῃσεν ὁ Πάρις,
675 πάτημα τοῦ παιγνίσματος τὴν ἔλαθεν, τὴν κόρην,
ὁ Πάρις ἐπεκότισε τολμήσας ἀναφέρει·

ὦ λαμπροτέρα εὐγενικὴ κυρὰ μου ἡ ἐδίκη μου,
ἤξευρε, κάτι σ' ἔλαθε μικρὸν πατηματίτζιν.
καὶ γλυκερὰ καὶ ἐμνοστα τὸν Πάρι συντυχαίνει·
680 ἡξεύρεις καὶ κατέχεις το, ἐτοῦτο τὸ παιγνίδι,
ἀπλωσε, πιάσε, παίξε το, ν' ἀκούσωμεν νὰ ἰδοῦμεν.

656 +εὐδόμην+) εὐδόμητο vel lyra heptachorda ? // post 660
vac. 1 lin. // 661 ἡ addidimus // 666 ἀλειονων P // post
676 vac. 1 lin. // 677 ὦ addidimus //

f.20v
 685 γονατιστὰ δουλωτικά ὁ Πάρις ἐπροσκύνα,
 ὁ Πάρις ἐπροσκύνησεν καὶ τὸ παιγνίδιον παίζει/
 παράξενα καὶ εὖμορφα ἀλλότριον παιγνίδιον,
 685 καὶ διπλοτριπλοέρωτας ἐσέβη στὴν ψυχὴν της
 καὶ κόπτει καὶ διχοτομεῖ τοῦ καθενὸς καρδίαν.
 τίς δύναται ἀπὸ τοὺς δυὸ καὶ τίς νὰ ἀνεντραλίσῃ
 καὶ ποιῶς τὸ πρῶτον νὰ τὸ πῇ καὶ νὰ τὸ ξεχειλίσῃ
 νὰ φανερώσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔρωτος τὴν τρῶσιν.
 690 κόψω, κοντεύσω, τὸ λαλῶ, τὸ γράφω, τὸ ἀφηγοῦμαι,
 καὶ συντομεύσω ἀφήγησιν, πολλὰ τὴν παρασύρνω.
 ἡ κόρη ἀρχὴν ἐποίησεν, ἡ κόρη ἀρχὴν ἐποῖκεν,
 τὴν τρῶσιν γὰρ τοῦ ἔρωτος τὸν Πάριν μυστιολέγει,
 λέγει καὶ αὐτὸς ἀπόκοτα τὴν ἐδικήν του τρῶσιν
 695 καταθαροῦν ἀλλήλως των, καὶ μυστηρολογοῦσιν.
 πῶς νὰ ἴβρουν τόπον ἴδιον, πῶς νὰ ἴβρουν μοναξία
 καὶ νὰ πληρώσουν γλυκασμὸν ἀλλήλως τοῦ ἐρώτου;

f.21r
 700 ἐθέλησεν ὁ θαυμαστὸς αὐθέντης τῆς Ἑλένης
 νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν χώραν του, νὰ πάγῃ εἰς ἄλλον τόπον
 καστέλλι περιπόδητον τὸ εἶχε, τὸ ἡγάπα,
 καὶ σὰν ἔναι καὶ συνήθεια εἰς ὅλους τοὺς αὐθεντάδες
 τὰ κάστροι τους νὰ βλέ/πουσιν προμήθεια νὰ δίδουν.
 καὶ κάτεργον ἀρμάτωσε νὰ σέβῃ νὰ παγαίνει.
 τὸν Πάριν ἐπεφάσισεν, αὐθέντη τὸν ἐποῖκεν
 705 νὰ προμηθεύεται καλῶς τὴν σύστασιν τοῦ τόπου,
 καὶ νὰ κρατῇ τὸ δίκαιον, κανεῖς μὴ ἀδικῇται.
 αὐτὸς μισσεύγει παρευθὺς στὰ κάστρα του νὰ πάγῃ.
 ἡὔρεν καιρὸν καλούτζικον ὁ Πάρις τὸν ἐζήτη,
 710 τὸ ἐζήτη εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ἐστρίγγιζε στὰ νέφη,
 καὶ τὸ ἐστέναζεν πικρὰ στὸ φέγγος στὸ φεγγάρι.
 ἐποίκεν, ἐκατέστησεν μετὰ Ἑλένης πόθον,

685 καὶ addidimus // 695 μυστηρολογοῦσιν P // 698 θέλησεν
 P // 701 σνηθεῖαν P //

715 ἐποίκεν, ἐπεπλήρωσε τὰ τοῦ φρικτοῦ τοῦ ἔρωτος.
 ὁ Πάρις δὲ καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόρην οὕτως λέγει.
 715 ἐσέμνηκα εἰς παράδεισον, ἐστέκομαι ἀπέσω,
 ὥσπερ νὰ ἤμουν σκοτεινὸς νὰ μὴν ἐβλέπω κόσμον,
 νὰ περπατῶ δίχως τὸ φῶς καὶ τωρινὰ νὰ βλέπω,
 τὸν κόσμον οὐκ ἐγίνωσκα καὶ τώρα τὸν ἐβλέπω,
 φαίνει με περιπέτομαι καὶ εἰς ἀέρα τρέχω,
 720 φαίνει με ἐμονάρχησα εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον.
 f.21v
 720 τετραμνηναῖον ἔχαί/ρετο μαζίτζα με τὴν κόρην,
 τὸν γλυκασμὸν τῆς ἡδονῆς, τὸ κάλλος καὶ τὸ φέγγος.
 ἔγκυρος γὰρ ἐγένετον ἡ κόρη με τὸν Πάριν,
 ὁ Πάρις τὴν ἐγγάστρωσε τὴν Ἑλένην Μενελάου,
 725 πληροφοροῦν τὸ γκάστριν της ὁ Πάρις τῆς Ἑλένης
 καὶ κατὰ πρῶτον ἐχαίρουντα τὰ ἐνήδωνά τους κάλλη,
 ὑστερολογισμομαχοῦν τὸ γκάστρι πῶς νὰ λάθῃ.
 ἐξομολογεῖται ἀληθινὰ ὁ Πάρις τὴν Ἑλένην
 τὸ ἀπὸ πόθεν γέγονεν, καὶ πῶς ἐξενιτεύθῃ,
 730 καὶ διὰ τί ὑπόθεσιν εἶναι ἐξωρισμένους.
 καὶ συμπονεῖ καὶ θλίβεται Ἑλένη Μενελάου,
 δίδουν βουλὴν νὰ φύγουσιν οἱ δυὸ ἀπὸ τὸν τόπον,
 μὴν τὸ νοήσῃ ὁ ἄνδρας της καὶ χάσῃ καὶ τὰ δύο.
 ἀρχεται ὁ Πάρις καὶ λαλεῖ τὴν κόρην με τὰ δάκρυα.
 735 φῶς μου, ψυχὴ μου, ἀνασασμέ, παρηγοριά ἐδική μου
 νᾶχα πνιγῇ κ' ἐγὼ μαζὶν μετὰ τοὺς ἐδικούς μου,
 παρὰ νὰ ζῶ στὸν ἔρωτα τὸν ἰδικόν σου, φῶς μου.
 ἡξευρε, πάντων δέσποινα, δὲν ἔχομεν νὰ πᾶμε,
 f.22r
 καὶ βασιλεῖς καὶ ἀρχοντες, αὐθέντες καὶ ρηγάδες,
 740 ὅλοι ἦσαν στὸ ὀρκωμόσιον, τὸ ποῦ νὰ πᾶμε οὐκ ἔχω.
 πάλιν ἐγὼ - ὁ πατέρας μου μετὰ τοιοῦτον τρόπον -
 ἐξωρισμένος ἐβγήκα νὰ μὴ στραφῶ ἐξοπλίσω,
 ἐὰν συμβῇ τοῦ νὰ στραφῶ, συντόμως ν' ἀποθάνω,
 ἀλλ' ὅμως πανεξαίρετη καὶ μοσχομυρισμένη,
 745 φῶς τῆς ἡμέρας λαμπτικόν, οὐκ ἔχομεν νὰ πᾶμε.

724 ἐνκάστρωσαι P // 727 κάστρι P // 733 τῆς Γιαννομιος
 add. // 744 πανεξαίρειτη P // 745 λαπτικὸν P //

μόνον εἰς τὸν πατέρα μου ἔσωθεν τῆς Τροιάδος,
 κάλλιον νὰ ἀποθάνομε ἀπὸ τοὺς ἰδικόους μας,
 παρ' ἀπὸ ξένους νὰ συμβῇ ἡμᾶς θανατωθῆναι,
 κάλλιον ὁ πατέρας μας νὰ ὀρίσῃ νὰ μὲ κόψουν,
 750 παροῦ στὰ ξένα χέρια νὰ τύχῃ ν' ἀποθάνω.
 ἄρα ἂν σταθοῦν καὶ οὐκ ἐξέλθωσιν, τὸ γκάστριν ἀγροί-
 κήσουν,

θέλουν χαθῇ οἱ δυὸ μαζί χωρὶς κανένα λόγον,
 πάλιν ἔὰν μισσεύσουσιν, οὐκ ἔχουν ποῦ νὰ πᾶσιν
 οὔτε εἰς νησί·ν οὔτε στερεὰν οὐδ' εἰς κανέναν τόπον.
 755 τὸ ποῦ νὰ πᾶν οὐκ ἔχουσιν, ὅλοι ἦταν εἰς τὸν ὅρκον.
 f.22v πίπτει ὁ Πάρις τά/χατες σ' ἀσθένειαν μεγάλην,
 καὶ ἄρματῶναι κάτεργον νὰ πάγῃ εἰς τὴν Τρωάδα,
 τάχα νὰ εὕρῃ λατρὸν νὰ λυτρωθῇ τοῦ πάθους.
 ἐφόρεσεν ἡ θαυμαστὴ Ἑλένη Μενελάου
 760 ἀνδρεῖα ροῦχα θαυμαστά, κανεῖς οὐκ ἐγροικᾷ το,
 σεμπαίνουσιν εἰς τὸ κάτεργον καὶ ὑπᾶσιν εἰς τὴν
 Τροίαν,
 μετὰ τοῦ πλούτου τοῦ πολλοῦ τοῦ αὐθεντὸς ἐκείνου,
 ἔσωσαν, ἐπεσώσασι αὐγὴ πρῶτῃ στὴν Τροίαν.

μανθάνει το ὁ βασιλεὺς τοῦ Πάρι ὁ πατέρας,
 765 γίνεται ὀχλησις πολλὴ καὶ ταραχὴ καὶ ζάλη,
 ἠκούστηκε κ' ἐμάθαν το ἅπανα Τροία χώρα,
 θόρουβος μέγας καὶ φορικτὸς καὶ ὀχλησις μεγάλη.
 βλέπει τον ὁ πατέρας του, κλαίει καὶ ἀναστενάζει,
 βλέπει τὸν ἡ μητέρα του, θρηνογροθοκοπᾶται,
 770 ξαίνει εἰς γῆν τοὺς πλοκαμούς, τοῦ τριχαριοῦ τριχά-
 ριν,
 ξαίνει καὶ καταξαίνει τα, καὶ εἰς τὴν γῆν τὰ θέτει.
 πάλιν κινοῦνται τὰ γλυπτὰ, πάλιν στριγγοφωνάζουν,/

752 οἱ δυὸ addidimus // 756 σ' addidimus // post 763 vac.
 2 linn. // 764 ἀνθάνει P // 767 ὀθλυσις P //

f.23r ἐξωφωνοῦν τὰ ἀγάλματα τὰ μέλλουν θέλουν γένη·
 μὴ ἀποκτείνης, Πρίαμε, τὸν Πάρι τὸν υἱόν σου,
 775 μέλλει τὰ μέλλουν νὰ γένουν, ὁ χρόνος βοηθεῖ τα.
 καὶ μετὰ ταῦτα ἀκούεται στοὺς βασιλεῖς ἐκείνους
 ρηγάδες δὲ καὶ ἄρχοντες καὶ αὐθέντας ἐπηρμένους
 ποῦ εἶχαν τὸ ὀρκωμόσιον νὰ εἶναι κατ' ἀπάνω,
 εἴ τις νὰ πάρῃ ἐπίβουλα Ἑλένην Μενελάου.
 780 συνεκροτήθη πόλεμος εἰς Τροίαν μετ' Ἑλλήνων,
 συνεκροτήθη πόλεμος ἐκ πάσης γῆς καὶ χώρας,
 πόλεμος φοβερώτατος καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας,
 ὅμοιος γὰρ οὐ γέγονεν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 εἰς ἔνωσιν ἦσαν βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ τοπάρχαι,
 785 Αἴας ὁ πολεμόκλονος καὶ βριαρόχειρ γίγας
 τῆς Ἀλαμάνιας ὁ κρατῶν δεσπόζων καὶ ρηγεύων,
 ἐκ τῆς Ἰθῆκας Ὀδυσσεύς, Τλεπόλεμος ἐκ Ρόδου
 καὶ ἐν θαλάσῃ καὶ ἐξ Ἐρηῶς Ἕλληνες μετὰ τὰ πλοῖα
 ἀπὸ τὴν νῆσον τὴν ὁδὸν ἕως τὴν Κακοτροία,
 790 γιοφύριν γὰρ ἐποίησαν μετὰ κάτεργα καὶ πλοῖα /
 f.23v καὶ ἐπερνοῦσαν ἀνωθεν ἀπὸ Ἐρηῶν εἰς ἄλλη.
 ὁ θαυμαστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ μέγας τροπαιοῦχος,
 ὁ δυνατὸς ὁ ἰσχυρὸς ὁ πολεμοκλονδράκος
 καὶ καύχημα τὸν εἶχασιν οἱ Ἕλληνες ἐκεῖσε.
 795 θέλω μικρὸν ν' ἀφηγηθῶ μεγάλου Ἀχιλλέως,
 ὥσπερ ἄγαν φιλόσοφος Ὀμηρος διδασκάλων
 ὁ ποιητὴς ὁ θαυμαστὸς τὰ τῶν Ἑλλήνων πάθη,
 αὐτὸς βιβλίον ἱστορήσε μεγάλου Ἀχιλλέως
 τὰς πράξεις καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ χαρίσματα του.
 800 ὁ θαυμαστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ μέγας τροπαιοῦχος,
 εἶχαν τον γὰρ οἱ Ἕλληνες τὸν Ἀχιλλέα Πελεΐδην
 πρῶτον καὶ μέγαν ἀνδρῶπον εἰς ὅλα τὰ φουσσᾶτα,
 ἀνδρειωμένον εὐτολμον, ἕτερος οὐκ ἐφάνη.
 ἀπὸ τῆς χώρας ἔσωθεν τῆς Τροίας τῆς φανισμένης

784 εἰς ἔνωσιν ἦσαν cf. Ach.1763 ubi legendum εἰς ἔνωσιν ἦσαν
 pro ἐν ᾧ συνῆσαν // 785 πολαιμόκλος P // 786 ρηγεύων) ρι
 βων P cf. Ach.1765 // 787 Ἰθῆκας) σὺν θῆκας P; cf. Ach.176
 // 788 ἐλήνης P // 797 τᾷ) τὸ P / πάθη) βᾶθη P //

805 ἦτον κοράσιον εὐμορφον πάνυ ὡραιότερα,
 ἡ Βρισεΐδα ὀνόματι τοῦ Χρύσου ἡ θυγάτηρ.
 εἶδεν αὐτὴν ὁ Ἀχιλλεύς, δυναστικὰ τὴν παίρνει
 ἀπὸ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὅλων τῶν συγγενῶν της,
 καὶ μέγαν πόθον ἔβαλεν εἰς αὐτὴν τὴν ὡραίαν,
 f.24r 810 ἡμέρα νύκτα κείτεται στήν τέντα του ἀ/ποκάτου·
 τὴν μάχην καὶ τὸν πόλεμον ἔξαπολεῖ καὶ ἀφήνει
 τὰ κονταροκτυπήματα καὶ τὰς μονομαχίας,
 ὅλα ἐπαρτίθει τα, μόνον στή χρυσηῖδα
 ὁ νοῦς του καὶ ἡ μέριμνα ἡ ἀγάπη του καὶ ὁ πόθος
 815 ἀνασασμός του ὁ γλυκὺς ἔναι στή χρυσηῖδα.
 γίνεταί ταῦτα θάνατος ἔσωθεν τῶν Ἑλλήνων
 ἀπὸ θεοῦ θανατικὸν εἰς τὰ φουσσᾶτα μέσα.

πάλιν μαντεύονται νὰ δοῦν διὰ τὸ θανατικόν,
 ὁποῦ ἐγίνη στοὺς Ἑλληνας.

820 θέτουν οἱ μάνται νὰ τὸ δοῦν τὰ τοῦ θανάτου ἐκείνου
 πῶς ἦλθεν τὸ θανατικὸν εἰς τὸ φουσσᾶτον μέσα,
 καὶ διὰ τί ὑπόθεσιν ὁ θάνατος ἐσέβη,
 εἰς τὰ φουσσᾶτα δυνατά, πολλὰ τοὺς ἀφανίζει.
 οἱ ἀστρονόμοι εὐρίσκουσι, λέγουν το καὶ οἱ μάντες,
 825 νὰ δώσου τὸν πατέρα της τὴν κόρην χρυσηῖδα,
 ταῦτα νὰ παύσῃ ὁ θάνατος εἰς τῶν Ἑλλήνων γένος.
 μετὰ τῆς συμβουλῆς ὁλονῶν οἱ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες
 τὴν χρυσηῖδα παίρνουσιν, ἔδωκαν τὴν τὸν χρύσῃν.
 λυπᾶται ὁ μέγας Ἀχιλλεύς ἀμέτρητα μεγάλα,
 830 ποσῶς οὐδὲν ἐθέλησεν ἵνα καβαλλικεύσῃ
 f.24v ἵνα φο/ρέσῃ ἄρματα ἵνα μονομαχήσῃ,
 ἀλλὰ τὴν μάχην ἔφηκεν, ἔξαπολεῖ τὰ πάντα,
 κ' εἰς τὰ φουσσᾶτα περπατεῖ ὡς πενιχρὸς αὐθέντης.
 λυποῦνται γὰρ οἱ βασιλεῖς οἱ συμπολεμισταὶ του,
 835 τὸ πῶς ὁ μέγας Ἀχιλλεύς οὐδὲν μονομαχίζει.
 ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς πικριᾶς γυναῖκεα ροῦχα βάνει

καὶ εἰς φουσσᾶτα περπατεῖ καὶ οὐδὲν τὸν ἐγνωρίζουν,
 πληθὸς γυναῖκες ἦτασιν ἀπέσω εἰς τὰ φουσσᾶτα,
 πάντων ρηγάδων, βασιλέων, αὐθέντων καὶ ἀρχόντων,
 840 νὰ ἔναι διὰ δούλευσιν καὶ ἀνάπαυσιν ἐκεῖσε.
 γυρεύουν τὸν οἱ βασιλεῖς νὰ δοῦν τὸν βασιλέα.
 οὐκ ἔμπορουν τὸ μάθουσιν οὔτε νὰ τὸν ἴδουσι.
 οἱ μὲν λαλοῦν· ἐχάθηκεν, κ' οἱ ἕτεροι κρατοῦσιν,
 διότι τὸν ἐπήρασιν τὴν κόρην χρυσηῖδα,
 845 αὐτὸς καὶ ἐπαρμέρισε, τάχα μικρὸν λυπεῖται.
 καὶ εἰς ἐκ τοὺς φιλόσοφους τοὺς βασιλεῖς ἐλάλει·
 ἂν χρήζετε μὲ ὀρισμὸν νὰ μάθετε διὰ κείνον,
 ἐγὼ νὰ εὐρῶ ποῦ κάθεται καὶ ποῦ ἔναι ἀπλικομένος.
 παρακαλοῦν τὸν ἅπαντες, νὰ πάγῃ, νὰ γυρεύσῃ.

850 ἐπαίρνει ἀξιοτίμητα σπαθιά ἐγκοσμημένα,
 f.25r γί/νεται ὡς πρᾶματευτῆς, γυρίζει εἰς τὸ φουσσᾶτον
 καὶ τὰ σπαθία πρᾶτηρεῖ εἰς πάντας τοὺς ἐκεῖσε,
 εἰς τέντα μιὰ παρέβωθεν εἰς ἄκραν τοῦ φουσσᾶτου
 ἐκάθετον ὁ Ἀχιλλεύς μὲ τὰ γυναῖκεα ροῦχα,
 855 ἦσαν καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.
 στραφεῖν, ἰδεῖν ὁ Ἀχιλλεύς τὸν πρᾶτην τῶν σπαθίων
 μέσα στὲς τέντες κράζει τὸν μὲ τὰ γυναῖκεα ροῦχα.
 ἀπλώνει, πιάνει τὸ σπαθί, τάχατε ν' ἀγοράσῃ,
 καὶ ἐκεῖνος ἐκ τὸ πιάσιμον πάραυτα ἐγνώρισέν τον.
 860 οὐκ ἔναι γυναῖκειον πιάσιμον - μὴ γένοιτο στὸν κόσ
 μον
 καταλαβάνει, γνῶθει τον, οὐκ ἔναι αὐτὴ γυναῖκα,
 τὰ σχήματα τὰ ἥθικὰ γνωρίζει παραυτίκα,
 τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ φορικοῦ, ἄλλος τινὰς οὐκ ἔναι.
 ἐξέβη ὁ φιλόσοφος, στοὺς βασιλεῖς ὑπάγει,

841 τὸν βασιλέα) τὸν ἀχιλλέα add. P // 845 αὐτὸς P // 847
 διαταί κείνον P; corr. Giannopoulos // post 849 vac. 1 lin. //
 850 ἐγκομισμένα P // 855 ἄνδρας P // post 857 iteravit
 P // 862 σχίσματα P //

865 λέγει, πληροφοροῦνται τοὺς διὰ τὸν Ἀχιλλέα.

καβαλλικεύου βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ αὐθέντες
καὶ μερικοὶ ἐκ τοῦς ἄρχοντες ὑπᾶσιν εἰς τὴν τέντα,
ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθετον ὁ μέγας Ἀχιλλέας,
καὶ χαιρετοῦν τον φιλικὰ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης.

f.25v 870 ὦ Ἀχιλλέα θαυ/μαστὲ καὶ πρῶτε τῆς ἀνδρείας,
ρίξε τὴν λύπην τὴν κρατεῖς καὶ τὰ γυναικεία ροῦχα,
διότι ἀφανίζου μας οἱ ἔσωθεν τῆς Τρώας
ἀφοῦ τὴν μάχην ἔπαυσες, τὸν πόλεμον ἀφῆκες.
οἱ Τρώϊλοι ξεβαίνουσιν καὶ τὰ φουσσᾶτα φθεῖρουν
875 ἔναι ἐντροπὴ εἰς τὸ γένος μας, μᾶλλον ζημιὰ μεγάλη.
λαλοῦν καὶ κολακεύουν τον, μᾶλλον παρηγοροῦν τον,
καὶ μέσα φέρνουν,σύρνουν τον, στὴν πρωτινὴν του τέν-
τα.

ἐννέα χρόνους ἐπολέμιζαν οἱ Ἕλληνες στὴν Τρώαν,
ἐκεῖ ἐπερυσυνάχθησαν ὅλης τῆς γῆς φουσσᾶτα,
880 ἐκεῖ ἐπεριμαζώκησαν καὶ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες,
καὶ ὄχλησις καὶ ταραχὴ καὶ πόλεμος καὶ μάχη,
καταλυμὸς καὶ ζαλισμὸς καὶ αἱματοχυσίαι.
ἄρα μου τίς νὰ δυνηθῇ καταλεπτὸν νὰ γράψῃ
ἔξαπορεῖ με ὁ λογισμὸς, αἱ χεῖρες καὶ ἡ γλῶσσα.

885 ἐξίσταμαι ν' ἀφηγηθῶ κατὰ τὴν Κακοτροίαν.
ἡμεῖς δὲ βίβλους ἔχομεν σοφῶν τε καὶ ρητόρων
ἀλλ' ὅμως γράφω παιδινὰ τινὰς τῶν νεωτέρων,
τάχα μικρὸν νὰ ἐγροικοῦ τὴν ἱστορίαν τῆς Τρώας.
ἦταν ἀπέξω οἱ Ἕλληνες μὲ δύναμης μεγάλης

f.26r 890 καὶ ἀπὸ μέσα οἱ Τρώϊλοι μονομαχοῦν ἀλλήλοις,
αὐξύνει ἡ / μάχη δυνατὰ καὶ γίνεται μεγάλη
αὐξύνουσιν οἱ πόλεμοι καὶ ἡ συμφορὰ πληθαίνει,
ὅσα παιγνίδια σύρνονται εἰς τὸν παρόντα κόσμον,
ἐκ τότε τὰ ἐδίδαξαν οἱ Ἕλληνες στὴν Τροίαν,
895 εἰς τὰ πολλὰ τὰ γέγονεν εἰς τὸν μέρος ἐκεῖνον,
τὰ ἀρίφνητα, τὰ ἀμέτρητα οὐ δύνομαι νὰ γράφω.

877 τένται P // 891 bis scr. P // post 896 vac. 2 linn. //

δίδουν βουλὴν οἱ ἄρχοντες μετὰ τοῦς Τρωῖλίτας.

ἄς παύσωμεν τὸν πόλεμον ἄς χαλερώσῃ ἡ μάχη,

ἄς ξέβῃ ὁ Πάρις ἔξωθεν μαζί νὰ πολεμήσῃ

900 μὲ τῆς Ἑλήνης τὸν ἀνὴρ καὶ νὰ μονομαχήσουν,
εἴ τις νικήσῃ ἀπὸ τοῦς δυό, νὰ πάρῃ τὴν Ἑλένην,
νὰ λείψουσιν αἱ ταραχαὶ καὶ αἱ αἱματοχυσίαι.
συγκαταβαίνουσιν οἱ δυὸ τὸν πόλεμον νὰ ποίσου·
παραμερίζουν, ὑπασι παρέξω τὰ φουσσᾶτα.

905 ἡρμάτωσαν οἱ Ἕλληνες τὸν ἄνδρα τῆς Ἑλένης,
ἡρμάτωσαν οἱ Τρώϊλοι τὸν Πάριν ἐκ τοῦ κάστρου,
ἔξω τῆς πόρτας ἐβγήκεν, ζητᾷ νὰ πολεμήσῃ.

f.26v θέλει ἡ κόρη ν' ἀνεβῇ, / θέλει νὰ πᾶ στὸν πύργον
νὰ παρασκύψῃ καὶ νὰ ἰδῇ, τίς ἐκ τοῦς δυὸ κερδίσῃ.

910 ἀρχόντισσες εὐγενικὲς αὐτὴν ἀκολουθοῦσιν,
περνοῦν καὶ διαβαίνουσιν στὴν λόντζα καὶ εἰς τὴν
πόρτα

ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθονταν οἱ ἄρχοντες τῆς Τρώας.

τὸ νὰ τὴν δοῦσιν νὰ διαβῇ, σηκώνονται ὁλόρθοι

ὅλοι ἐπροσηκώθησαν, ἅπαντες προσκυνοῦσιν,

915 στρέφονται, βλέπουσιν τὸ φῶς τὴν Ἀφροδίτην τ' ἀ-
τρον

τὸ τοῦ ἡλιοῦ ἀπόκομμα, τοῦ οὐρανοῦ κομμάτι.

ἔξαποροῦν καὶ φρίττουςιν οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας

καὶ ὡς βυλολίθινοι ἄνθρωποι ἐστέκαν καὶ ἐβλέπαν

τὸ κάλλος τὸ οὐκ ἐφάνηκεν καὶ ἄνθρωπος οὐκ εἶδε.

920 καὶ λέγουσιν οἱ ἄρχοντες οἱ θαυμαστοὶ τῆς Τρώας.

898 πόνλαιμον P // χαλεπώσει μάχη P // 900 νὰ s.l. P //
904 ὑπασι) οἰπαιξι P // 918 ξουλονλοῖθινοι P // post 9
vac. 1 lin. //

ἀν μάχονται οἱ βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ ἀν φθονοῦνται
καὶ τὰ φουσσᾶτα ἀν φθείρουνται ἀν πάθη καὶ ἡ Τροία,
μὰ τὴν ἀλήθειαν, μὴν τὸ πῆ κανεῖς, οὐκ ἔναι πρέπον,
δίκαιον εἶν' τὰ γίνονται διὰ τοσοῦτον κάλλος.

925 ὦ θαυμαστὸν παράδοξον καὶ ξένον ἐκ τῆς φύσης
ἔάν ἡ Τροία ἀφανισθῇ δίκαιον μέγαν ἔναι.

f.27r οὐ κατακρίνουν τὸ συμβᾶν / τὴν συμφορὰν ἐκείνην,
ἀλλὰ δικαίως τὰ λαλοῦν διὰ τῆς Ἑλένης πλάσιν·
ἔάν ἀπόλουνται πολλοὶ μέγιστοι τῶν Ἑλλήνων

930 οὐκ ἔναι γοῦν παράξενον, δίκαιον μέγαν ἔναι
διὰ τὸ κάλλος τὸ λαμπρὸν τοῦ γένναιου ἐτούτου.

ταῦτα ἀλλήλως λέγουσιν οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας,
τοῦτο ἐφιλονείκησαν οἱ ἄρχοντες τοῦ τόπου.

τί τὰ πολλὰ πολυλογῶ; ἄς ἔλθω εἰς τὸν Πάρι,

935 τὸ πῶς ἐπολεμήθησαν μετ' ὃν ἀνὴρ τῆς κόρης.
καβαλλικεύουν ἀνταμῶς ἐξεβαίνουν εἰς τὸν ρέντα
καὶ μάχονται οἱ δυὸ μαζὶν ὡς ἄγρια θηρία.

καὶ κονταρεῖ τὸν ἔδωκεν ὁ Πάρις εἰς τὸ στῆθος
ποσῶς οὐδὲν τὸν ἔβλαψεν τοῦ κονταριοῦ τὸ εἶφος

940 καὶ σύρνει ὁ Μενέλαος κοντάριν εἰς τὸν Πάριν
περνᾷ καὶ τὸ σκουτάριν του, καὶ ἐκάτζειν στὸ σουςσά-
νιν,

σύρνει σπαθὶ καὶ κρούει τὸν ἀπάνω στὸ κασσίδι
καὶ τὸ σπαθὶν ἐκόπηκε πάραυτα τρία κομμάτια.
ἐκ τὸν κασσίδιν τὸν ἀρπᾷ, μετ' ὃ λουρὶ τὸν σύρνει,

f.27v 945 νὰ τὸν ὑπᾷ στὰ / κότεργα μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
ἀλλ' ἐβοήθησε τὸν ἡ θεὰ καὶ τὸ λουρὶν ἐκόπη.

λυπᾶται ὁ Μενέλαος πῶς τὸ λουρὶν ἐκόπη.

ὡς συμπαθοῦν τὸν πόλεμον οὐ παύουν τὰ φουσσᾶτα

post 937 vac. 1 lin. // 944 ἐκ τὸ κασίδην ἐκ τὸν κασίδην
P // 945 ὑπᾷ στὰ) ὑπᾷσται P // 947 λυπᾶται ὁ Μενέλαος bis
scr. P //

καὶ πολεμοῦν καὶ μάχονται ἅπασαν τὴν ἡμέραν.

950 τίς δύναται λεπτογραφεῖν τὰς αἵματοχυσίας,
τὰ ἐπεριφανίστηκεν ἅπασα γῆς τῆς Τροίας,
τὸ κάστρον γὰρ οὐκ ἔμπορουν ἵνα τὸ παραλάβουν.
τέχνες πολλὰς ἀρίφνητες καὶ μηχανιὰς μεγάλας
ἐποίησαν μετ' ὁδύναμιν, τὴν Τροίαν ν' ἀφανίσουν.

955 ὁ Πρίαμος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοὺς υἱοὺς τοὺς εἶχεν,
εἶχεν ἀνδρειωμένον υἱὸν ἀνδρειωμένον μέγαν,
ἄλλος στὴν Τροίαν ἕτερος οὐκ ἦτον σὺν ἐκείνῳ,
ἀνδρειωμένος θαυμαστὸς ὥσπερ Ὅμηρος γράφει,
εὐτολμος ἄνδρας ἀρχηγὸς ὁ ἀδελφὸς τοῦ Πάρι.

960 καὶ μετὰ δόλου ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινεν, ἀνεῖλεν,
ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινεν τὸν Ἑκτορα μετ' ὀκτάρη.
ὁ Πάρις γὰρ δεξιόμενος λύπην τοῦ ἀδελφοῦ του
εἶχεν κακίαν ὀργανικὴν κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως

f.28r καὶ κατ' αὐτοῦ ἐμάχετον/, ὡς ἔδειξεν τὸ τέλος.

965 ὁ βασιλεὺς ὁ Πρίαμος μετὰ υἱοῦ τοῦ Πάρι
πέμπουν κρυφὰ μηνύματα τὸν μέγαν Ἀχιλλέα,
νὰ τὸν ἐπάρουσι γαμπρὸν στὴν ἀδελφὴν τοῦ Πάρι,
τὴν θυγατέρα Πριάμου ὄνομα Πολυξένην.
ὄρκους τὸν κάμνουν δυνατοὺς καὶ τοὺς στεργαφιδώ-
νου

970 καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀχιλλεὺς τὸ στέργει, ἀφαιρῶναι·
θαρρεῖ, καταπιστεύει τοὺς διὰ τῆς ὀρκωμοσίας.
ἔσω τοῦ κάστρου ἐσέβηκεν ὁ Ἀχιλλεὺς τῆς Τροίας
μαζὶ μετὰ τοῦ Πάντουρκλου κ' οἱ δῶδεκά του ἀγοῦροι
καὶ εἰς τὸ παλάτιν ἐμπηκεν τοῦ βασιλέως Πριάμου.

975 τάχα ἐλπίζει καὶ θαρρεῖ τὸν γάμον Πολυξένης,
τοῦ Πάρι γὰρ τὴν ἀδελφὴν σὺν ἦσαν ὁμοσμένοι.

950 λεπτογραφῇ P // 955 βασιλεὺς) τῆς Τροίας add. P //
963 κανκίαν ὀργανικὴν P // post 964 vac. 2 lin. // 968
θαυγατέρα P // 970 ἀφαιρῶναι addidimus // post 976 vac.1
//

καὶ ὁ μὲν Πάρις δεξιὰ τοῦ Ἀχιλλέως στέκει
ἀριστερὰ ὁ Δειήφοβος, τὸ δόλιον τὸ ζευγος,
ἤθελσεν ὁ Ἀχιλλεύς εὖσπλαγχνος χαιρετῆσαι
f.28v 980 τὸν Πάριν καὶ Δειήφοβον ὡς γυναικαδελοφούς του
ὁ Ἀχιλλεύς ἐθάρρησεν στὸν ὄρκον τους / τὸν μέγαν
ἀνόλπιστα καὶ θαρρητά, οὐκ ἤξευρε τὸ πρᾶγμα.
δόλιον μαχαίριν δίστομον ἔξανασπᾷ ἐκ τῆς ζώνης,
τὸν Ἀχιλλέα ἐκ πλευροῦ σφαγέντα τὸν ἐμπήγει,
985 ὁ Πάρις καὶ Δειήφοβος τὸν Ἀχιλλέα ἐσφάξαν
τὸν Ἀχιλλέα τὸν θαυμαστόν, τὴν τῶν Ἑλλήνων δόξαν.
μανθάνουν ταῦτα οἱ Ἕλληνες ἀπέξω τοῦ φουσσάτου,
οἱ συμπολεμιστάδες του, οἱ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες
κλαίουν, βρυχοῦνται ἀπειρα, καρδιοδιχοτομοῦνται.
990 ἕτερον χρόνον πολεμοῦν διὰ τὸν Ἀχιλλέαν,
καὶ πολεμοῦν καὶ μάχονται πάλιν ἐπταπλασίως,
θέλουν νὰ ποίσου μηχανήν, θέλουν νὰ ποίσουν τέχνην
μετὰ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ μετὰ χαλκωμάτου,
ἄλογον μέγαν ἐποικαν μετὰ μεγάλης δόξης.
995 αὐθέντες γὰρ καὶ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες ἐπλημένον,
ρηγάδες πρῶτοι θαυμαστοὶ ἐσέβησαν ἀπέσω,
καὶ μέσα εἰς τὸ ἄλογον ἐσέμπησαν ἐντέχνης.
τὸ ἄλογον ἐστέσασιν ἀπέξω ἀπὸ τῆς πόρτας
καὶ μέσα εἰς τὸ ἄλογον κἀδονται τριακόσιοι,
1000 ρηγάδες γὰρ καὶ βασιλεῖς καὶ αὐθεντῶν παιδία.
τὰ κἀτεργα ἐμισσεύσασιν, τάχατε ὑπαγαίνου
f.29r καὶ / τὰ φουσσᾶτα ὁμοιον σηκώνονται, ὑπαγαίνου,
τὰς τέντας, τὰς παραταγὰς, τὴν συνοδιὰν ἐκείνη.

χαίρουνται καὶ εὐφραίνονται οἱ ἄρχοντες τῆς Τροίας,
1005 ἀνοίγουν πόρτας πάρευθες μὲ σκιρτησμούς μεγάλους,
καὶ βλέπουσιν τὸ ἄλογον, καὶ καμαρώνουσιν το,
τοῖχον τῆς πόρτας καταλοῦν, τὸ ἄλογον ἐβάλαν
μέσον τοῦ κἀστρου βάνουν το μὲ χαρμονὴν μεγάλην,
μὲ παρρησιὰν τὸ βάλασιν στὸ κἀστρον τῆς Τρωάδος,
1010 λέγουν, ἐλπίζουν καὶ θαρροῦν, ὑπᾶσιν τὰ φουσσᾶτα.
ἡ νύκτα ἐπαράλαβεν, τὸ μεσονύκτιον ἦλθεν,
οἱ πάντες εὐθυμήσασιν ἐσῶθεν τῆς Τρωάδος
καὶ τοῦ ἀλόγου μηχανὴν κανεῖς οὐκ ἤξευρέ την,
ὅταν γὰρ ἐπαράλαβεν τὸ ἡμισον τῆς νύκτας,
1015 ἀνοίγουσιν τὸ ἄλογον οἱ βασιλεῖς ἐκεῖνοι,
καὶ τῶν ρηγάδων τὰ παιδιὰ καὶ αὐθέντες ἐπλημένον,
ἐξῆλθαν ἐκ τὸ ἄλογον τριακόσιοι ἀρματωμένοι,
εἰς ἐξ αὐτοῦς ἐχώρησεν καὶ ἀνέβη εἰς τὸν πύργον,
καὶ λαμπυρίδες πολεμεῖ τὰ κἀτεργα νάλθοῦσιν./
f.29v 1020 ταῦτα ἐσυναθροίσθησαν τὰ κἀτεργα τὰ πλοῖα,
ἐτοῦτοι οἱ τριακόσιοι πιάνουσιν τοὺς οἴκους,
τῶν πρῶτων καὶ τῶν δυνατῶν ἀρχόντων τῆς Τρωάδος,
βάνουν ἱστιὰν πυρκαϊὰν ἀπὸ τετραμερόθεν.
ἠνοίγασιν τὰς θύρας τους νὰ δοῦν τὸ τί ἐναι ἐκεῖνο,
1025 νὰ μάθουσιν τὴν ταραχὴν καὶ τὴν βοὴν ἐκείνην,
σκοτώναν, ἐθανάτωναν καὶ ἀπεκεφάλιζάν τους,
καὶ τὰ φουσσᾶτα ὤρμησαν ἐκ τὸ τειχιδὸν τοῦ κἀστρου
ἐκεῖ ὁποῦ ἐχαλάσασιν καὶ τὸ ἄλογον ἐβάλαν.
ἐσέμπηκαν οἱ Ἕλληνες καὶ ὅλα τὰ φουσσᾶτα,
1030 τὸ κἀστρον ἐπαράλαβαν τὴν δυστυχὴ τὴν Τροίαν.
ὁ Ἀχιλλεύς ὁ θαυμαστός εἶχεν υἱὸν τοιοῦτον,
φρόνιμον ἐπιτήδειον, ἐλέγασιν τον Πύρρον·
ἀποζητᾷ ἐκ τοῦς Ἕλληνας Πρίαμον βασιλέαν,
τὸν Πάρι καὶ τοὺς ἀδελφούς, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Πάρι,
1035 καὶ γένος ἅπαν τὸ αὐτοῦ νὰ κόψη εἰς τὸν τάφον,
εἰς τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ φρικτοῦ ὁ υἱὸς του νὰ τοὺς
κόψη,

- ἐπαίρνει τους με ἄλυσον δεμένους ἐκ τραχήλου,
 ἕως τοῦ τάφου σύρνει τους τοῦ ἀθλίου Ἀχιλλέως,
 ἔσφαξαν, ἠφάνισαν, ἐχάλασαν, ἐφθεῖραν,
 1040 μέχρι τῆς κούνης νήπια μικρά τε καὶ μεγάλα,
 ἐκοψαν, ἐκατάλυσαν, ἠφάνισαν τελείως,
 f.30r τοῦ αἵματος ὁ ποταμὸς ἦλθε / μέχρι θαλάσσης.
 μέγα κακὸν ἐγίνετο στὸ κάστρον τῆς Τρωάδος,
 ποσὼς οὐδὲν ἠκούστηκε εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 1045 καταλυμὸς νὰ γένηται ἕτερος ὥς ἐκεῖνον.
 νᾶδες νηπίων κεφαλὰς νᾶδες μεσοκαιρήτων
 καὶ γέροντων καὶ γυναικῶν καὶ τίς νὰ μὴ λυπῇται;
 ποῖα φύσις λέγω αἰσθητικὴ νὰ ἐβλεπε τοιαῦτα
 τὰ ξένα, τὰ παράδοξα, τὰ γέγονεν εἰς Τροίαν
 1050 νὰ μὴν ἐμετασάλευσεν ἀναίσθητος νὰ γένη.
 ἔπεσαν εἰς τὰ χρήματα τὰ θαυμαστὰ τοῦ κάστρου,
 τὸν πλοῦτον τὸν ἀρίωνητον ἐφθεῖραν, ἐχάλασαν.
 οὐ ἴππετε με ὁ λογισμὸς, ἡ γλῶσσα οὐ δύναται το,
 νὰ γράφω καὶ ν' ἀφηγηθῶ τὸν χαλασμόν τῆς Τροίας,
 1055 ἔάν γυρεύσω ν' ἀφηγηθῶ καὶ νὰ τὰ λεπτογράψω.
 ἔναι μεγάλη ἐξαίσιος, τέλος ποτὲ οὐκ ἔχουν.
 ὁ μέγας ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ σοφὸς Ἑλλήνων
 Ὅμηρος βίβλον ἔπλασεν τὰ τῆς Τρωάδος πάθη,
 ἅπαντα γὰρ τὰ γέγονεν, ἀφανισμὸς τῆς Τρώας.
 1060 ἡμεῖς γάρ τι παραμικρὸν τὸ κατὰ τῆς δυνάμης
 εἰς ἰδιῶτας παιδινὰ γράφω τὰ τῆς Τρωάδος,
 ὅπως γνωρίζουν ἅπαντες τὰ πράγματα τοῦ κόσμου,
 οὔτε τὰ κάλ/λη ὀφελοῦν οὔτε ὁ πλοῦτος μένει
 οὔτε ἀνδρεία δύναται θάνατον πολεμῆσαι,
 f.30v τὰ πάντα μάταια κενά, τὰ πάντα ζοφωμένα,
 πλάνη μεγάλη θαυμαστὴ στὴν ἀνθρωπεῖαν φύσιν,
 καὶ τὸ μυστήριον τὸ φοικτὸν κανεῖς οὐκ ἐνθυμᾶται,
 ἀλλὰ τὰ μάταια καὶ κενὰ σπουδάζουν καὶ μοχθοῦσιν,
 1065 πλεονεξίαν καὶ ἀρπαγὴν, φθόνον, ἀλαζονίαν.

1040 νήπια P // 1058 πάθην P // 1061 ἰδεῖν P // 1063
 πλοῦτος) πλοῦτος τος P //

- 1070 ἀφοῦ γὰρ ἠφάνισαν τὴν δυστυχὴν τὴν Τροίαν,
 τὴν ἀτυχὸν πανάτυχον πάντως ἀπολεσμένην,
 πνοὴν οὐδὲν ἀφήκασιν οὔτε μικρὸν οὐ μέγαν.
 ἐμίσσευσαν οἱ βασιλεῖς με ὅλα τὰ φουσσᾶτα,
 μισεῖουν καὶ τὰ κότεργα μετὰ μεγάλου πλούτου.
 1075 νότος βιαῖος ἔσυρε πολλῶν ἡμερολόγων
 οὐκ ἔμπορουν τὰ κότεργα νὰ ἐξέβουν νὰ παγαίνουν.
 ἀκούε μυστήριον θαυμαστὸν ἀπόρρητον μεγάλον,
 καὶ θαῦμα πανεξαίρετον μεγάλου Ἀχιλλέως,
 πᾶς ἄνθρωπος εἰς λογισμόν πλήττει ἐξεθαμβεῖται./

- 1080 ὅταν ἀπέκτειναν εὐθύς τὸν μέγαν Ἀχιλλέα,
 οἱ Ἕλληνες ἐζήτησαν τὸ σῶμα νὰ τὸ πάρουν,
 ζητοῦν το τάχα δωρεὰν μετὰ τιμῆς νὰ θάψουν.
 χρυσοῦν κιβούριν ἔποικον οἱ Τρώϊλοι ἐκ τὸ κάστρον
 τὸν Ἀχιλλέα ἐβαλαν μετὰ τιμῆς μεγάλης.
 1085 ὀρίζει γὰρ ὁ βασιλεὺς ὁ Πρίαμος τῆς Τροίας
 ἀρχοντας πλούσιους καὶ πτωχοὺς μικροὺς τε καὶ μεγάλους
 νὰ ἀκολουθήσουν λυπηρὰ τὸν μέγαν Ἀχιλλέα
 ἔξω τῆς πόρτας νὰ τὸν πᾶν καὶ νὰ τὸν παραβγάλουν
 μίλιον ἐν λυπητικὰ καὶ νὰ τὸν ἀποθέσουν,
 1090 νάλθοῦν οἱ ἔξω Ἕλληνες, πάλιν νὰ τὸν ἐπάρουν,
 διπλῶς τὸ ἐπεπλήρωσαν κέλευσιν βασιλέως,
 μέλανα σκῆπτρα ἐσήκωσαν καὶ παρεβγάλασιν τον,
 ἠκολούθησε καὶ ὁ Πρίαμος με ὅλους τοὺς υἱοὺς του,
 μετὰ τιμῆς καὶ παρρησιᾶς καὶ δόξης τῆς μεγάλης.
 1095 ἔξω τοῦ κάστρου πᾶσιν τον με πένθος δεῖον θρήνον,
 ἐπέθηκαν καὶ ἀφῆκαν τον, ἐγύρισαν ὀπίσω.
 f.31v πάλιν θρηνοῦν / οἱ Ἕλληνες, ὑπᾶν εἰς τὸ κιβούριν
 κραυγὴν μεγάλην πολεμοῦν στὸν μέγαν Ἀχιλλέα,

post 1079 vac. 3 linn. //

- ὄλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ μελάνας ἐφορέσαν,
 1100 ἐκ βάθους θρήνους πολεμοῦν ἀπὸ καρδιᾶς δακρύουν,
 βάνουν τον εἰς τὰ κότεργα, πᾶν τον εἰς τὸ ξαμίλιν,
 τάφον μεγάλον ἔκαμαν καὶ τοῦμπαν ἐτοιμάζουν
 ἐπέθηκαν κ' ἐθάψαν τον μετὰ τιμῆς καὶ δόξης.
 ἐγύρισαν τὰ κότεργα πάλιν εἰς τὴν Τρωάδα.
 1105 καὶ πάλι ἄς ἀρξώμεθα στὸν πρωτινὸ μας λόγον,
 ὡσὼν ἐπῆραν οἱ Ἕλληνες τὴν δυστυχὴν τὴν Τρώαν.
 ἐφθειραν, ἐχαλάσασιν, ἠφάνισαν εἰς τέλος.
 ἐμίσσευσαν οἱ βασιλεῖς μὲ ὅλα τὰ φουσοῶτα,
 ἐμίσσευσαν τὰ κότεργα καὶ βούλονται νὰ πᾶσιν.
 1110 καὶ ἀκουσον θέαμα φορικτὸν, ἀπόρρητον, μεγάλον,
 ὥπερ ἐπροεγράψαμε, ὁ νοῦς σου νὰ θαυμάσῃ.
 ἐμίσσευσαν τὰ κότεργα, βούλονται νὰ παγαίνουν,
 ἦλθε βιαῖος ἀνεμος νότος σκληριὰ μεγάλη,
 ἐράξασιν τὰ κότεργα στὴν τοῦμπαν τοῦ Ἀχιλλέως,
 1115 πολλὰς ἡμέρες ἔκαμαν ἀπὸ καιροῦ τοῦ νούτου. /
 f.32r

- βλέπουν καθ' ὕπνου ὄνειρον πολλοὶ ἐκ τῶν κατέργων
 βλέπουν τὸν μέγαν Ἀχιλλέα, πρὸς τούτους προσκωλύει,
 βλέπουν τον τάχα αἰσθητά, ἀλλήλως συντυχαίνουν,
 καὶ λέγει τους ὁ Ἀχιλλεύς, ἀρχοντες τῶν κατέργων·
 1120 ἀρχοντες, ἀρχοντόπουλα, συντρόφοι, στρατιῶται
 ἀν θέλετε εἰς τοὺς τόπους σας χαροποιῶς νὰ πᾶτε,
 τὸν Πάρι καὶ τὸν Πρίαμον καὶ ὄλον του τὸ γένος
 ἔκχεε το, τὸ αἷμα τους, στὸν ἐδικὸν μου τάφο,
 ἀπάνω εἰς τὸν τάφον μου αὐτοὺς νὰ κατακαύσουν.
 1125 ἔξυπνοι νὰ ἐξίστανται νὰ λογισημομαχοῦσιν,
 ἔξυπνως νὰ θαυμάζονται οἱ ἀρχοντες ἐκεῖνοι.
 ἀλλ' ὅμως ἐπληρώσασιν τοῦ ὀνείρατος τὴν προᾶξιν,
 καθίζουν εἰς τὴν συμβουλὴν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι

1099 μελάνας) μὲν λάνας P / ἐφόρεσα P // post 1115 vac. 1
 lin. //

- ὁμοφωνοῦν καὶ λέγουν το, αὐτοὺς νὰ κατακόψουν,
 1130 τὸν βασιλέα Πρίαμον μὲ ὄλους τοὺς υἱοὺς του,
 καὶ μὲ τὰς θυγατέρας του ἀπάνω εἰς τὸν τάφον
 τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ φορικτοῦ τοῦ ἀδικόσφαγέντος.

- δένουν τους ἐκ τὸν τράχηλον ὄλους μὲ ἀλυσίδι,
 f.32v στὸν τάφον τοὺς ἐφέρασιν, τοῦμπαν / τοῦ Ἀχιλλέως,
 1135 τοῦ Ἀχιλλέως ὁ υἱὸς ἀτὸς τούτους ἀνεῖλε,
 τὸ αἷμα τάχα ἐκόλκησε μεγάλου Ἀχιλλέως,
 θρηνοβολοῦ, θρηνολογοῦν ἄξιον πένθος μέγα.
 τοῦ πένθους τέλος ἐποικαν, τὰ κότεργα μισσεύουν,
 ἀρμόδιον ἦτον εἰς αὐτὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἡ λύπη,
 1140 ἄξιον ἦτον ἅπαντες αὐτὸν νὰ συνθρηνήσουν,
 νὰ κλάψῃ ὁ κόσμος εἰς αὐτὸν νὰ λυπηθοῦν οἱ πάντες.
 ποῦναι ὁ πλοῦτος Ἀχιλλέως; καὶ ποῦ ἔναι ἡ ἀνδρεία;
 ποῦ ἔναι τὸ κάλλος τὸ λαμπρόν; τὸ ἕτερον οὐκ ἦτον,
 ποῦ ἔναι ἡ δόξα, ἡ τίμη; καὶ ποῦ ἔναι ἡ παρρησία;
 1145 ποῦ εἶναι τὰ ἀνδραγαθήματα, τὰ ἐφαίνονται στὸν κό
 μον

- ἡ ἐπιδεξιότητα ἡ θαυμαστὴ τὴν εἶχεν;
 οὐκ ἐνετράφη ἕτερος ἀνατροφὴν τοιαύτην,
 βασιλικὴν, εὐγενικὴν, μετὰ λαμπροφωρίας,
 ἀνοίξω σου τὸ πρόφυλον, ἀνοίξω σου τὸν τάφον,
 1150 νὰ ἀνεντραλίζω, νὰ ἰδῶ τὸ ἀσπρόλαμπρόν σου στῆθος
 νὰ ἰδῶ τὰς λαμπροχάριτας ἄς εἶχες στὸν παρόντα,
 μὴ νὰ γνωρίσω ἐκ τὰ πολλὰ ἦτε μικρόν ἢ μέγα,
 κλαύσω θρηνήσω εἰς ἐσὲν ἐκ βάθους τῆς καρδίας
 καὶ συντρομάξω αἰσθησιν καὶ νοῦν ἀμεταθέσω,
 1155 ἀπόρρητον καὶ ἐξαίρετον καὶ θαυμαστὸν καὶ μέγα
 f.33r τὸν πάνφορικτον μυστήριον τὰ τοῦ φορικτοῦ θανάτου.
 ἐδὲ μυστήριον πάνφορικτον, ἐδὲ μυστήριον ξένον

κατε
 1129 νὰ) νὰ τοι P // 1131 θυγατέρας) θηρας P // post
 1132 vac. 1 lin. // 1151 εἶχε P //

καὶ βάθος ἀνεξίκακον καὶ ἀπορία μεγάλη,
 οὔτε σοφὸς οὔτε ἄσοφος οὐ δύναται ἐρευνῆσαι
 1160 νὰ παραστήσῃ ὀλίγον τὰ τοῦ φρικτοῦ θανάτου,
 ἀφ' ἑξαίφνης ἔρχεται ὡς λέων καὶ ὡς δράκων,
 τὴν δόξαν οὐκ ἐντρέπεται, τὸ μεγαλεῖον οὐ βλέπει,
 τὸν ὑψηλὸν περήφανον προτίμησιν δὲν δίδει,
 ὅλους περισωρεύει τοὺς στὸν σκοτεινὸν τὸν Ἄϊδην,
 1165 ὅλους περιμαζώνει τοὺς εἰς μαυρισμένον τόπον,
 ὅλους καταχωνεύει τοὺς εἰς ἀπεράντους τόπους.

1163 δὲν δίδει) δεδίδει P // post 1166 subscr. τέλος τῆς
 τρωάδος ἀμῆν ἀμῆν ἀμῆν P

I N D E X E S

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ

INDEX OF NOTABLE WORDS AND FORMS

ἀγαλματαῖος : -οι 381	ἀνάσυρμον : -α 317
ἀγουρος : -οι 646,973 ; -ους 593	ἀνατρέφω : ἐνετρέφη 1147 (c. s. v. ἀποσώνω)
ἀγροικῶ : -ήσουν 751	ἀνδρειωμένος: 958; -ον 803,9 (bīs)
ἀδέχομαι : -οονται 627	ἀνεμοταράχισμα : 28
ἀδικοσφαγεῖς : -έντος 1132	ἀνεντραλίζω : 1150; -ίση 512 687
ἀέρας : 124	ἀνῆρ : ἀνδρας (nom.) 733,95 ἀνῆρ (acc.) 935
αἵματι : -αν 76	ἀνόλπιστος : -α 982
αἵματοχυσία : -αι 882,902 ; -ας 950	ἀντάμα : 666
ἀκατατήρητος : -ον 423 (cf. Kriaras, Lex.)	ἀνταμῶς : 936
ἀκέρδητος : -ον 496	ἀντιλογίζω : -ίσης 100
ἀλεντραλίζω : -ίση 509	ἀντισκοτῶ : -εῖ 178
ἀλλάγιον : -ια 637	ἀντιφέγγω : ἀντέφεγγε 17 (c. app.)
ἀλλοιώνω : -οουν 666; ἡλλοιώθη- κεν 236	ἀξιοπρεπής : -έστερον 222
ἀλόφεγγος : -α 499	ἀπάνοιξις : -ιν 105
ἀλυσίδι : 1133	ἀπάνω : 56,107,111,112,427, 467,515,606,654,778,942, 1124,1131
ἄλυσον : 1037	ἀπανωφόριν : 606
ἀμάδι : 447	ἀπέξω : 475,889,987,998
ἀμεταθέτω : -έσω 1154	ἀπέσω : 137,360,413,715,838 996
ἀμέτε : 276	ἀπηλογία : 257
ἀναβάζω : -άση 11	ἀπηλογοῦμαι : ἀπηλογήθη 629
ἀνακατωμός : 340	ἀπῆν : 361
ἀνακάτωσις : 521	ἀπλώνω : -ει 858; -σε 681 (i. per.)
ἀναπαύω : ἀναπαυθῆ 437; -ῆτε 276	
ἀνασάνω : -η 437,660	
ἀνασασμός : 815; -έ 735; -οῦ 317	

- απογεύω : έπεγεύθηκεν 671 (cf. s.v. αποσώνω)
 αποζαλίζομαι : -εται 431
 αποζητῶ : -ῆ 1033
 αποθαμένος : 260
 αποθέτω : επέθηκεν 1096, 1103 (cf. s.v. αποσώνω)
 αποκάτου : 810
 αποκοτίζω : επεκότισε 676 (cf. s.v. αποσώνω)
 απόκοτος : -ον 234; -α 694
 απολεσμένος : -ην 1071
 απολῶ : -οῦνται 929
 αποπληρώνω : επεπλήρωσαν 1091 (cf. s.v. αποσώνω)
 αποσπερῆς : 389
 αποσώνω : επεσώσασιν 763 (cf. Manoussakas *apud* Pichard, *Call.*, note on 1226 where επέσωσαν is conj. for the reading επέσασιν of L (and Kriaras, *Myth.*)
 αποφασίζω : -ει 275; -σω 255; -ση 232; -σειν 207, 209, 227; επεφάσισεν 704; -αν 215 (cf. s.v. αποσώνω)
 αποχαιρετῶ : απεχαιρέτησαν 279
 απλικεμένος : 848
 αριφνητος : -ον 1052; -ες 620, 953; -α 896
 αριφνισμός : -ον 486 (cf. app.)
 αρμάδα : 482
 αρματωμένος : -οι 1017
 αρματώνω : -ει 757; -σε 703; ήρ-μάτωσαν 905, 906
 αρμενίζω : -ασιν 418
 αρχέζω : -ει 102
 αρχόντισσα : -ες 121, 910
 αρχοντόπουλον : -α 360, 363, 1120
 ἄς : 128, 377, 898 (*bis*), 899, 934, 1105
 ασπρόλαμπρος : -ον 1150
 ἄστα : -ες 648
 ἄτος : 1135
 ἄτυχος : -η 441; -α 588
 αὐθεντίας : -τάδες 701
 ἀφέντης : 252
 ἄφεντος : 252
 ἀφήνω : -ουν 519; ἐφῆκεν 832 (cf. s.v. αποσώνω)
 -ἄφιος : -όν 103, 352
 -ἄφισμένος : -ον 543; -οι 555
 -ἄφισώνω : -ει 970 (cf. app.)
 ἀφότου : 671
 ἀφοῦ : 390, 873, 1070
 ἀφούτου : 194, 429
 ἀφράτος : -ου 397
 ἀφῶ : 1161
 βαμμένος : -α 638
 βάνω : -ει 346, 536, 836; -ου(ν) 159, 355, 534, 1008, 1023, 1101
 -ομσιν 116
 βγαίνω : ἐβγηκα 742; -εν 907
 βελοδιχοτομοῦμαι : -εῖται 518
 βελουτός : -όν 604 (cf. Triant. *Lehnw.* s.v. βελουδο)
 βλαντί(ν) : -ιά 146 (cf. Triant. *Lehnw.*)

- βραχιόλι(ν) : -ια 605 (cf. Triant. *Lehnw.*)
 βράχος : 422, 429
 βρούχισμα : -ατα 118
 βριαρόχειρ : 785
 βρύση : -ας 192
 βρυσίτζα : -ες 399
 βυζάνω : -ου 159
 γαλιότα : 412 (cf. Triant. *Lehnw.*)
 γαμπρός : -όν 967
 γεγεννηθείς : -έν 77
 γιαλός : -ό(ν) 117, 129, 136, 266; -οῦ 414
 γίνομαι : ἐγίνετο(ν) 173, 579, 1043; ἐγίνη *Tit.*, 819; ἐγένε-τον 723; γένουν 322, 426, 440, 775; γένουσι 425; γένη 88, 163, 197, 522, 599, 1050; γένη-ται 1045; γένοιτο 860; γενα-μένη *Tit.*
 γιοφύριν : 790
 γκάστρι(ν) : 725, 727, 751
 γλυκασμός : -όν 697, 722; -οὐς 578
 γλυκοφιλῶ : -εῖ 314
 γλυπτουμάργαρος : -ου 354
 γλυτώνω : -ώση 341; -ώσουν 114
 ἐγλύτωσεν 583; ἐγλύτσκε 426
 γνώθω : -ει 861
 γονατιστά : 682
 γοργά : 304
 γοργό(ν) : 307, 377
 γροθισμός : 397
 γροθοκοπῶ : -οῦν 316
 γροικῶ : -ησεν 326; ἐγροίκησεν 674
 γυναῖκα : 861 (nom.)
 γυρεύω : 567, 635 (*bis*); -ει 593
 -ουν 231, 841; -ση 849; -σω 1055
 γυρίζω : -ει 851; ἐγύρισαν 1096, 1104
 γῦρον : 61
 γύρωθεν : 66, 387, 501
 δαμίν : 431 (cf. Trapp, *Dig. Index*)
 δαμίτικον : 434
 δαυλίο : 27
 δειλιάζω : 569; -εις 254
 δειλοσκοπῶ : ἐδειλοσκοποῦντο 503 (cf. *Φλωρ.* 1572 K.)
 δείχνω : -ει 626
 δέν : 1163
 δενδροκαρποφόρος : -ον 443
 δεξιεύομαι : -εται 346
 δεσμώνω : -ου 546
 δηλώνω : -ει 72, 450; -ουν 76
 διαβάζω : -άση 261 (cf. Andr. *Etym. Lex.*)
 δίδω : -ει 42, 1163; -ουν 380 (cf. app.), 702, 732, 897
 δικάστηριν : 112
 διμικί : -ία 516 (cf. Andr. *Etym. Lex.* s.v. δαμασκή)
 διπλότερος : -α 333
 διπλοτριπλοανασασμός : -οῖ 398

- δίχου : 105
 δοξάριν : -ια 516
 δούλευσις : -ιν 840
 δουλευτής : 599
 δουλωτικά : 682
 δριμυστικός : -ά 93
 δυναστικός : -ά 565, 807
 δυστυχημένος : -α 588
 δυστυχισμένος : 611
 δωδεκάγωνος : 106
 δωρηφορῶ : -εῖ 347; -οῦσιν 645
 ἐβγάζω : -ει 140, 441
 ἐβλέπω : 716, 718
 ἐγγαστρώνω : -ωσε 724
 ἐγκοσμημένος : -α 850 (cf. app.)
 ἐγλυτώνω : -ει 424, 584
 ἐγνωρίζω : -ουν 495, 837
 ἐγνώριμος : -οι 192
 ἐγροικῶ : -ῃ 760; -οῦ 888
 ἐδέ : 1157 (*bis*)
 ἐδικός : -όν 1123; -ῇ 677, 735;
 -ῇν 694; -οὐς 439, 736
 ἐζήτημα : 207
 εἶμαι : 562, 630; εἶναι 549, 572
 778, 1145; εἶν' 924; εἶναι 206
 544, 589, 592, 625, 627 *passim*;
 εἶν' 221, 531, 547; ἡμουν 260,
 716; ἦτον 51, 104, 124 *passim*;
 ἦσαν 187, 320, 363, 410, 740,
 855; ἦταν 64, 755, 889; ἦτασιν
 584, 838; εἴσται 260, 265 (cf.
 Xanth. gl.)
 ἐλησμονῶ : cf. λησμονῶ
 ἐμνοστος : -α 679
 ἔμορφος : -α 622
 ἐμπήγω : -ει 984
 ἐνδυμένος : -ον 145
 ἐνθυμᾶμαι : -ται 1067
 ἐξαιρεμένος : -α 501
 ἐξαμπλωμένος : -η 313
 ἐξαπολῶ : -εῖ 811, 832
 ἐξεβαίνω : cf. ξεβαίνω
 ἐξεγκουρσεύω : -ση 557
 ἐξεθαμβῶ : -εῖται 1079
 ἐξεύρω : -ει 335; ἡξεύρεις
 680; ἡξευρε 982, 1013; ἡξευ-
 ραν 417, 418; ἡξευρε (*imper.*)
 678, 738
 ἐξεχειλίζω : cf. ξεχειλίζω
 ἐξομπλισμένος : 104
 ἐξόμπλιστος : 353
 ἐξομπλον : -ου 102 (cf. Triant.
Lehnw.)
 ἐξωρισμένος : 730, 742
 ἐξωφωνῶ : -οῦν 773
 ἐπαρτίθω : -ει 813
 ἐπηρμένος : -ε 258; -ον 65; -οι
 995, 1016; -ους 9, 777; -ες
 121
 ἐπίβουλα (*adv.*) : 779
 ἐπίγραφις : -ιν 99
 ἐπιδεξιότητα, ἡ : 1146; -ες
 172 (cf. app.)
 ἐπτασίμον : 364
 ἐπτάπλασμος : -ον 670
 ἐρωτοποθοῦοφθαλμός : -οῦ 669
 ἐσταίνω : cf. σταίνω
 ἐτότε : 658
 ἐτοῦτος : -ο (ν) 160, 162, 680;
 -ου 931; -ην 556; -οι 1021
 εὐγενικός : -ῇ 345, 677; -ῇν 15,
 1148; -οὐς 10; -ές 121, 910;
 -α 622
 εὐμορφόβαλτος : -ον 443 (cf.
 Triant. *Lehnw. s. v.* βάλτος)
 ζαλισμός : 882
 ζαφροξομπλισμένος : -ους 52
 ζεσταίνω : -ουν 448
 ζητῶ : -ῃ 907; ἐζήτα 709, 710
 ζοφωμένος : -α 1065
 ζωντανός : -ά 58
 ἡγῆς : 483 (*gen.*) cf. Lambros,
Coll. Rom. gloss. s. v.
 ἡμπορῶ : -εῖ 341, 342; -οῦν 177,
 842, 952, 1076
 θαλασσοπνιγεία : -ας 450
 θάλασσος, ἡ : -ου 542
 θανατικών : 817, 818, 821
 θανατῶ : -οὔται 81, 379; ἐθανά-
 τωσαν 1026; -θῆναι 748
 θαρρητά (*adv.*) : 982
 θαύμασμα : θαυμάσματα 617; θα-
 μάσματα 108 (cf. Andr. *Etym.*
Lex. s. v. θάμα)
 θέτω : -ει 771; -ουν 197, 386,
 820; -ουσιν 198; θέσουν 530;
 ἔδεκαν 168, 389; ἐδέκασιν 537
 θρηνοβολῶ : θρηνοβολοῦ 1137
 θρηνογροθοκοπᾶμαι : -ᾷται 769
 θρηνολογῶ : -οῦν 1137
 θυροπόρτιν : 105
 θωρῶ : -οῦν 369, 619
 ἱστιά : -άν 1023
 καβαλλάριος : -ους 239
 καβαλλικεύω : -ου (ν) 866, 930;
 -ση 830; ἐκαβαλλίκευε 18.
 καλάμι (ν) : 63, 295, 385
 καλόγερος : 610; -οι 444, 445
 451; -ους 595; -ων 607
 καλούτζικος : -ον 709
 καμάριν : 323
 καμαρώνω : -ει 144, 155; -ουσι
 ν (ν) 176, 1006; ἐκαμαρώνασιν
 324, 503
 καμιά : -άν 342
 καμουχάς : -άν 145
 κάμπα : -αν 607 (cf. Triant.
Lehnw.)
 κάμπος : -ον 484; -ου 483
 καμπόσος : -ον 434
 κανείς : 152, 205, 285 *passim*
 κανένα (ν) 752, 754
 καράβιν : 411, 423
 καρδιοδιχοτομοῦμαι : -οῦνται
 989
 καρδιοσφάζομαι : -εται 518
 κασσίδι (ν) : 942, 944
 καστέλλι : 700
 κάστρον : 125, 238, 498 *passim*
 -ου 487, 972, 1008, 1027, 1010;
 1095; -η 511, 702; -α 707
 καταλαβάνω : -ει 861
 καταλεπτῶς : 303
 καταλυμός : 374, 520, 882, 1041

-οί 532
καταλυσμός : 523
κατάρτι : 421
κατεγναντῆς : 126
κατεμπυρίζω : -εν 29
κάτεργον : 703,757,761;-α 482,
485,790,945 *passim*;-ων 1116
1119
κάτι : 678
κείτομαι : -εται 810
κιβούριν : 1083,1097
κλονίζω : -ει 295
κομμάτι : 916
κομπώνω : -ει 496
κονταρέα : 938;-ας 647
κοντάρι (ν) : 940,961;-ου 172,
939
κονταροκτύπημα : -ατα 812
κοντεύω : -σω 690
κούνη : -ης 1040
κρυφό : 328
κρυφόσφαγμα : -ατα 666
κυρά : 677
κύρις : 469;-ιν 243

λαμπρίς : -ίδας 28
λαμπροφορία : 1148
λαμπροχάριτες : -ας 1151
λαμπτικός : -ον (cf. app.) 745
λαμπυρίς : -ίδες 1019
λεπτογράφω : -ψω 1055;-ειν 127
950
λεπτολιθαρόφαντης : -η 150
λησιμονῶ : ἔλησιμονῶ 156
λιγοθυμῶ : -εῖ 314
λιγοθυμία : -ίς 398 (cf. app.)
λιγοψυχῶ : -εῖ 314
λιγωρῶ : -οῦσιν 317 (cf. app.)
λιθαρωτός : -ά 357
λιθοξύλιнос : 260
λογισμομαχῶ : -οῦσιν 1125;
-εῖν 38
λόντζα : 911 (cf. Triant. *Lehnw.*
s.v. λότζα)
λουρῖ (ν) : 944,946,947
λυτρώνω : -οῦμουν 262; λυτρωθῆ
758
μάγουλον : -ων 396
μάδισμα : -ατα 396
μαζῖ (ν) : 284,294,305 *passim*
μαζῖτζα : 721
μαζώνω : -οῦνται 225
μάλαμα : 149
μάν (ν)α : 344,467,468;-αν 243
μάντης : -αι 80,440,820;-ες
381,824;-ας 375
μαργαριτάριν : 605
μαχαίριν : 983
μαυρισμένος : -ον 1165
μέ : 52,53,106 *passim*
μεσοκαιρήτης : -των 1046
μεταπνεύω : -σειν 659
μετασαλεύω : ἑμετασάλευσεν
1050; μετασαλεύση 510
μῆν : 285,510,663 *passim*
μητέρα (nom.) : 769
μικρούτζικος : -ον 134
μίσσευμα : 419
μισσεύω : μισσεύγει 707; μισ-

σεύουν 416,1074,1138; μισ-
σεύσουσι 753; ἑμίσσευσεν
415; ἑμισσεύσασιν 1001; ἑμισ-
σευσαν 406,1073,1108,1109,
1112; μισσεύση 407
μοναστήρι (ν) : 442,444,587,608
μονομαχίζω : -ει 835
μονοπάτιν : 435,436
μονοπέτριν : 427
μοσχομυρισμένος : -η 744
μουσλόν : 51;-ου 353
μουσιουσμάραγδος : -ου 500
μπαίνω : ἔμπηκεν 601,974
μπιστικός : -οί 186;-ούς 141
μυστηρολογῶ : -οῦσιν 695
μυστιολέγω : -ει 693

νά : 11 (*bis*), 12 (*bis*) *passim*
νεκρωμένος : 159,265
νενεκρωμένος : 509
νερό (ν) : 60,137;-ά 193
νησίν : 126,592,754
ντζιμπούνι (cf. ττζιμπούνι) : 446
(cf. Triant. *Lehnw.*)
νύχισμα : -ατα 396
νώμος : -ους 515

ξαμίλιν : 1101 (cf. Du Cange)
ξεβαίνω : -οῦσιν 874; ἑξεβαίν-
ουν 414,936; ἑξέβη 132,416,
479,537,864; ἑξέβουν 1076;
ἑέβη 899
ξενοχάραγος : -ον 500
ξεχειλίζω : -ίση 688; ἑξεχειλί-
ση 152
ξημερώνω : ἑξημέρωσεν 429; ἑη-
μερώση 428
Ξιφηκόνταρα : 648
Ξυλολίθινος : -οι 918

δλόγυρα : 403
δμευνήτης : 597 (cf. app.)
δμοσμα : 327
δμπρός : 382
δρκωμόσιον : 740,778;-ια 571
δρμῶ : -εῖ 111
δφθίν : 215,226,230 (cf. Lam-
bert, Lib. gloss. *s.v.*)

παγαίνω : -οῦν 1076,1112;-η
703; πάγη 699,707,757,849
παιγνίδι (ν) : 614,655,680,68
684;-ια 893
παιδί (ν) : 134,154,230 *passim*
παιδινός : -ά 887,1061
παίνιγμα : 675
παῖρνω : -ει 574,807;-οῦσιν
828; ἑπαίρνει 125,154,595
850,1037; ἑπαιρε 28; πάρετ
277; πάρου 1081; ἑπάρου
1090; πάρη 531,536,561,56
779,901; ἑπάρη 556,558; ἑπ
ραν 1106; ἑπήρασιν 844
παλάτι (ν) : 47,112,122,271
passim;-ίου 50,61,220,61
653
πανάτυχος : -ον 1071
πανέγλυπτος : -α 61
πανεξαίρετος : 497,661;-ον
556,1078;-η 744

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ. ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΑΙ Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ

πάνφρικτος : -ον 1156,1157
 πανωραῖος : -α 193
 παραβγάλω : -ουν 1088; παρεβγα-
 λασιν 1092
 παραδαρμένος : -ον 143
 παραδιαβάζω : έπαρδιαβάσσαν
 194
 παράμερίζω : -ουν 904; έπαρ-
 μέρισε 845
 παραμικρόν : 1060
 παρασκύβω : παρασκύψη 909
 παραστήνω : -ουν 214
 παρασύρνω : 691; -εται 430;
 παρασύρη 377
 παραταγή : -ήν 614; -ές 488,
 594; -άς 1003
 παρού : 750
 πατέρας (nom.) : 741,749,764,
 768
 πάτημα : 675
 πατηματίττιν : 678
 πάω : πᾶ 132,304,307,596,908;
 πᾶμε 738,740,745; πᾶτε 1121;
 πᾶν 755,1088,1101; πᾶσιν
 240,382,418,753,1095,1109
 περιμαζώνω : -ει 1165; έπερι-
 μαζώκησαν 880
 περιφανίζω : έπεριφανίστηκεν
 951
 περνῶ : -ᾱ 325; -οῦν 911; έπέρνα
 590 (cf. app.); έπερνοῦσαν 791
 περπατῶ : 717; -εῖ 436,600,612,
 833,837
 πέφτω : -ει 157
 πιάνω : -ει 858; -ουσιν 1021;
 έπιασε 171; πιάσε 681
 πιάσιμον, τό : 859,860
 πιδεξιότητα, ή : 619 (cf. έπι-
 δεξιότητα)
 πληθαίνω : -ει 892
 πληρώνω : -ώσουν 697; έπληρώ-
 σασιν 1127
 πολεμοκλονδράκος : 793
 πολεμόκλονος : 173,785 (cf.
 app.)
 πολλολογῶ : 293
 πόρτα : -αν 911; -ας 907,998
 1007,1088; -ας (acc.pl.) 1005
 πουλί : -ιά 56; -ίων 59
 πούπετε : 466
 πουρνό : 277
 πραματευτής : 851
 πρατηρῶ : -εῖ 852
 προσηκώνομαι : -ουνται 644;
 προσηκώθησαν 914
 προσκεφαλάδιον : 147
 προσκέφαλον : 305
 προσκωλύω : -ει 1117
 προσωπόληπτος : -ου 204
 πρωτινός : -ό 1105; -ήν 877
 πρωτοστράτορας : 642
 ρασιτικός : -όν 607
 ράσον : 609,615
 ρέντα, δ : 936
 ρήγας : 564; -ός 538; -άδες 480,
 481,526,530 *passim*; -άδων
 839,1016
 ρηγεύων : 786 (cf. app.)
 ριζικόν : 632; -οῦ 531

ροῦχα, τά : 638,760,836,854,
 857,871
 ρωτῶ : -ᾱ 447; -οῦσιν 447,627;
 ρωτήσουν 292; ρωτήξουν 284
 σαγίττα : -ας 516
 σαμψηροσάρδιον : 104
 σάν : 159,356,673,701,957
 σαρδός : -οῦ 51,148
 σαρδωνυχολυπταῖος : 55 (cf.
 app.)
 σέ : 438,587,756
 σεβαίνω : έσέβη 30,685,822; έ-
 σέβην 198; έσέβη 703; έσέβησαν
 413,996; έσέβηκεν 972
 σεμπαίνω : -ουσιν 524,761; ές-
 έμπησαν 997; έσέμπηκα 715;
 έσέμπηκεν 167,340,613; έσέμ-
 πηκαν 1029
 σεντουκόπουλο(ν) : 115,123,129
 σετοκόπουλον : 267 (cf. app.)
 σηκώνω : -εται 434; -οῦνται
 913,1002; έσήκωσαν 1092; ση-
 κωθῆ 564
 σημάδι : 320
 σιγόπληξις : 36
 σιμώνω : έσίμωσεν 278
 σκιρτησιμός : -οῦς 86,578,1005
 σκοτώνω : -αν 1026; σκοτώσουν
 383
 σκουτάριν : 941
 σμαραγδουμάργαρος : -ου 148
 σουσσάνιν : 941
 σπαθί(ν) : 858,942,943; -ία
 850,852
 σπίντιν : 154
 σταίνω : έσταίνου 243
 σταλίζω : -ουν 137
 στέκω : -ει 615,977; -ομαι
 636; -ονται 298; έστεκόμουν
 715; έστεκεν 498; έστεκαν
 501,918
 στεργοαφιρώνω : -ουν 527,546,
 969
 στιά : -άν 391
 στριγγίζω : -ουσιν 330; έστρίγ-
 γιζε 710
 στριγγοφωνάζω : -ουν 772
 σύβαμα : -ατα 569
 συκώτιν : 268
 συμπολεμιστής : -ταί 834;
 -άδες 988
 συνάγω : συνάσουςιν 385
 συναναδροφήτης : -τες 190
 συνανάδροφος : -οι 202
 συνθρηνώ : -οῦσιν 447
 συνταγίζω : έσυνετάγηκες 100
 (cf. Andr. Etym. Lex. s. v. ταῖ-
 ζω)
 συντομεύω : -σω 691
 συντρομάσω : -ει 273; συντρο-
 μάξω 1154
 συντυχαίνω : -ει 679; -ουσιν
 624; -ουν 527,1118; έσύν-
 τυχαν 528; συντύχη 270
 συχνά : 184
 συχνοκαταφιλῶ : -οῦν 318
 σώνω : έσωσαν 763
 ταγίζω : -ουν 448

ταρσανάς : -ά 411

ταυτός : -ον 189,288,355,596

τάχατε(ς) : 756,858,1001

τελουθανατώ : -οῦται 331

τέντα : 810,853,867,877;-ες

488,857;-ας 1003

τέτοιος : 249;-ον 469;-α 273

τετραμέροθεν : 1023

τεχθείς : -έν(gen.) 81

τζικούριν : 142

τζιμπούνι : 615

τζιμπούνιον : 604,606

τινάς(nom.) : 863

τίποτε : 494,674

τοῦμπα : -αν 1102,1114,1134

τοῦτος : 625(cf.έτοῦτος)

τραπέζιν : 654

τριγυρίζω : 630;-ει 602,612;-

-ουν 387

τριγύρου : 146

τριγύρωθεν : 224

τριχάριν : 770;-ιοῦ 396,770

τρυφισμός : -ον 655

τυλιμένος : -ον 145

τώρα : 255,262,276,718

τωρινά(adv.) : 717

ὕπαγαίνω : -ου(ν) 414,416,1001,

1002

ὕπᾱω : -ᾱ 945;-ᾱσι(ν) 228,280,

417,576,761,867,904,1010;

ὕπᾱν 405,406,576,1097

ὕστερολογισμομαχῶ : -οῦν 727

φανερώνω : -ει 37,72;ἐφανέρω-

νε 665;ἐφανέρωσε 589;φρ

νερώση 32,34,42,45,689

φανισμένος : -η 804

φεγγάρι : 711

φέρνω : -ει 154,155,212;

-ου(ν) 142,877

φιλοαγαλματαῖος : -οι 524

φιλοαστρονομιστής : -αί 525

φορεσία : -ας 610

φουσσατοκλήσεις : -εις 483

φουσσᾶτον : 821,851;-ου 502,

853,987;-ᾱτα 521,535,575

passim

φραιμένος : -ον 267

φωνάζω : -ουν 329

χαλερώνω : -ώση 898(cf.app.)

χαλκόκορδο : 656,672

χαροποιῶς : 1121

χασδίων : 145

χεῖρα(nom.) : 12

χέρι : -ια 551,750

χερίζω : -ουν 177

χρυσᾶφωτός : -ά 638

χρυσιοασπροέλαμπρος : -ον 513

χρυσόβουλον : -ατα 146

χρυσοεξομπλισμένος : -ον 604

ψηλός : 55;-όν 423

INDEX OF PROPER NAMES

Αἶας : 785

Ἄιδης : 1164

Ἀλαμάνια : 786

Ἀριστοτέλης : 181,457

Ἀφροδίτη : 16,150,178,306,328, Ρόδος : 787

473,507,915

Ἀχιλλεύς : 792,795,798 *passim*

Βρισηΐδα : 806

Δειήφοβος : 978,980,985

Ἐκτωρ : 961

Ἑλένη : 460,463,534 *passim*

Ἑλληνες : 6,169,302,523,780

passim

Ἔρος : 713

Ἰθήκη : 787 (cf.app.)

Κακοτροία : 789,885

Μενέλαος : 460,574,597 *passim*

Μιτυλήνη : 126 (cf.app.)

Ὀδυσσεύς : 787

Ὀμηρος : 8,458,796,958,1058

Πάντουρκλος : 973

Πάρις : 167,169,173 *passim*

Πελεΐδης : 801

Πλάτων : 181,457

Πολυξένη : 968,975

Πρίαμος : 4,22,25,41 *passim*

Πύρρος : 1032

Σελήνη : 473,476,507

Σελήνιος : 130,144,151 *pass*

Σολομών : 182,458

Ταρσός : 125(cf.app.),238,2

Τλεπόλεμος : 787

Τροία : τίτ.,2,9,13,14 *pass*

Τρώας : 1,29,242,285 *passim*

Τρωῖλῖτες : 897

Τρωῖλοι : 874,890,906,1083

Χρυσηΐδα : 813,815,825,828

Χρύσης : 806,828